భారతదేశంలో పురోగతి మరియు అభివృద్ధికి అడ్డంకులు

I. diaBarriers.Wordpress.com

ఈ సైట్ యొక్క ఉద్దేశ్యం, దైవం మరియు ప్రభుత్వం ఈ సమస్యలను అధిగమించడానికి పరిష్కారాలపై పని చేస్తాయనే ఆశతో పురోగతి మరియు అభివృద్ధికి దారి తీసే దైహిక విఫలమైన పాయింట్లను హైలైట్ చేస్తుంది.

విషయ సూచిక

1

1. అధిక జనాభా 2

ఒరిజినాలిటీ అండ్ ఇన్నోవేషన్యొక్క2. లేకపోవడం 3

రక్షణ మరియు ఆయుధాల 3. overspending- చేతులుచిక్కుకున్న కొనుగోలు ఉచ్చు 7

4. మరుగుదొడ్లు 8

5. మురుగు 10

6. కాలుష్య లో వాటర్వేస్ 11

7. వర్షాలు - పారుదల సమస్య మరియు నిల్వ నీరు లేని సరస్సులు మరియు డ్యామ్లలో 12

8. విశ్వవిద్యాలయాలు మరియు పంచా లతో సహా లంచగొండితనం మరియు అవినీతి 13

9. ట్రాష్ మరియు పరిశుభ్రత 14

10. ప్లాస్టిక్స్ కాలుష్యం 17

11. చాలా పబ్లిక్ సెలవులు దేశవ్యాప్తంగా తక్కువ ఉత్పాదకత 18

12. భారతీయ విద్యలో సంక్షోభం 20

13. గ్రామీణాభివృద్ధి [22]

1. అధికఓషన్పోప్యులేషన్

జనాభామా స్వంత ఉనికికి తీవ్రమైన ముప్పు. మొత్తం ప్రపంచాన్ని ఈ సమస్యను పరిష్కరించాల్సిన అవసరం ఉంది మరియు కొన్ని దేశాలకే కాదు. ప్రధానంగా వైద్య అభివృద్ధులు మరియు వ్యవసాయ ఉత్పాదకత పెరుగుదల కారణంగా ప్రపంచ జనాభా పెరుగుతోంది. బ్రెజిల్, చైనా మరియు భారతదేశం వంటి దేశాలు తమ జనాభాలో గణనీయమైన పెరుగుదలను నిర్లక్ష్యం చేయడం ద్వారా తమ బాధలను మరింతగా పెంచుకున్నాయి.

భారతదేశం ఇప్పుడు 1.2 బిలియన్లకు ఉంది. అంతేకాకుండా, ఈ శతాబ్దం మధ్యలో స్థిరీకరణకు ముందు భారతదేశ జనాభా 1.8 బిలియన్లకు పెరుగుతుందని, తగిన చర్యలు తీసుకుంటే. ఈనాడు భారతదేశం అధిక జనాభా కారణంగా దాని పరిమితిని విస్తరించింది. 57 బిలియనీర్లు భారతదేశ సంపదలో 70 శాతం నియంత్రిస్తున్నారు. ఈ ఆర్థిక అసమానత పేదరికానికి దారితీస్తుంది, ఉచిత వైద్య సహాయం లేకపోవడం, సామాజిక భద్రత లేకపోవడం మరియు చెడు జీవన పరిస్థితులు. కృత్రిమ మేధస్సు మరియు ఆటోమేషన్లో పురోగతి వలన ఈ సమస్యలు మరింత క్లిష్టమైనవి. ఆటోమేటిషన్ ఇప్పటికే 69 శాతం ఉద్యోగ నష్టాలను భరిస్తుంది, ఐటి మరియు ఉత్పత్తి రంగాలలో ఇప్పటికే లక్షల ఉద్యోగ నష్టాలు సంభవించాయి. ఇ-కామర్స్ స్థానిక మార్కెట్లలో పోటీపడని ఉద్యోగాల తగ్గింపు మరియు ధరల కారణంగా ఇప్పటివరకు తీయలేకపోయింది.

అధిక జనాభా పనిచేస్తున్న సంస్థలకు పనిచేయకపోవడం మరియు దేశం యొక్క మౌలిక సదుపాయాలను, వైద్య సహాయ కేంద్రాలు మరియు సామాజిక సంక్షేమ కార్యక్రమాలను మెరుగుపర్చడానికి అన్ని పథకాలు చేస్తుంది. స్వాతంత్ర్యం నుంచి గత 69 సంవత్సరాలుగా సంస్కరణలు చేపట్టేందుకు ఇబ్బంది పడుతున్న భారతీయ ప్రభుత్వం ఇందులో ఉంది.

జనాభా పెరుగుదల యొక్క పరిణామాలు ప్రపంచవ్యాప్తంగా త్వరలోనే లేదా అంతకన్నా ముందుగానే ఎదుర్కొనే సమస్య. అటవీ నిర్మూలన, పర్యావరణ వ్యవస్థల నష్టం, జీవన భయాలను కలిగించే గాలి మరియు నీటి కాలుష్యం, అధిక శిశు మరియు చైల్డ్ మరణాల రేటు మరియు తద్వారా అనేక మొక్కల మరియు జంతు జాతుల విలుప్తత, త్రాగునీరు, మురుగు చికిత్స, సరిపడని వర్షపాతం, తీవ్రమైన పేదరికం వలన ఆకలి ఎక్కువ జనాభా యొక్క ఫలితాలలో కొన్ని.

అధిక జనాభా ఉన్న కారణంగా సామాజిక మరియు పర్యావరణ సమస్యల గురించి చాలామంది ఇప్పటికే తెలుసుకుంటారు, కానీ కొందరు ఆరోగ్యంపై దాని ప్రతికూల ప్రభావాలకు మాత్రమే తెలుసు. చాలా భారతీయ నగరాలు చెడుగా కలుషితం కావడం మరియు స్వల్పమైన గాలిని కలిగి ఉంటాయి. ఇది లెక్కలేనన్ని గాలిలో వ్యాధులు మరియు చర్మ వ్యాధులకు దారితీస్తుంది.

ఇది కేవలం భారతదేశం యొక్క పోరాటం కాదు, బ్రెజిల్ మరియు చైనా కూడా అధిక జనాభా యొక్క ramifications తో పోరాడుతున్నాయి. ఈ సమస్యను పరిష్కరించడానికి సమర్థవంతమైన పరిష్కారాలను అందించడానికి అన్ని ప్రపంచ ఫోరమ్లకు ఇది సమయం. జనన నియంత్రణ మరియు గర్భ నియంత్రణ పరికరాలకు యాక్సెస్ వంటి చర్యలను అవగాహన మరియు అమలు చేయడం ద్వారా అధిక జనాభా మాత్రమే పరిష్కరించబడుతుంది. ప్రపంచాన్ని మెరుగైన రేపు సిద్ధం చేయటానికి మాకు సహాయం చేద్దాం.

2. వాస్తవికత మరియు ఇన్నోవేషన్

లేకపోవడం వాస్తవికత మరియు ఆవిష్కరణ లేకపోవడం: 'జౌజాద్' భారతదేశం యొక్క శాశ్వత అలవాటు దేశానికి దిగజారింది.

భారతీయులు కొత్త వాటిని నూతనంగా కాకుండా, తాత్కాలిక ఎంపికలను ఏర్పాటు చేయగల సామర్థ్యాన్ని కలిగి ఉంటారు. మా 'జుగ్యాడ్' కి మేము ప్రసిద్ధి చెంది ఎందుకు ప్రధాన కారణాల్లో ఒకటి.

ఒక గ్లోబల్ ఇన్నోవేషన్ ఇండెక్స్ నివేదిక ప్రకారం, భారతీయులు వాస్తవికతను కలిగి ఉండరు మరియు యుగాలకు అబద్ధం చెప్పే పద్ధతులపై ఆధారపడతారు.

అంతేకాకుండా, పూర్తి సమయం పరిశోధకుల విషయానికి వస్తే ఇండియా చివరి జాబితాలో నిలిచింది. కొత్త ఆలోచనలు మరియు పరిశోధనలలో పెట్టుబడి పెట్టడం విషయానికి వస్తే, 2005 నుండి 2014 వరకు R & D లో 0.82% మాత్రమే భారత్ గడిపింది

. విద్య విషయానికి వస్తే మనం మనసులో ఉన్నది, కానీ మా విశ్వవిద్యాలయాలు మరియు పాఠశాలలు మౌలిక సదుపాయాలు మరియు ఆవిష్కరణలు లేవు. ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఉన్న పాఠశాలలు E- తరగతి గదులతో ముందుకు సాగుతున్నప్పటికీ, భారతీయ విద్యా వ్యవస్థ ఇప్పటికీ మెజారిటీకి నేర్పించే సాంప్రదాయ పద్ధతిని అనుసరిస్తుంది.

ఖచ్చితంగా, తాత్కాలిక ఏర్పాట్లు సమయం తక్కువ వ్యవధిలో మాకు సహాయపడుతుంది, కానీ ఇది సురక్షితమైన మరియు అభివృద్ధి చెందిన భవిష్యత్తుకు వచ్చినప్పుడు, భారతదేశం మార్పుకు అవసరమైన అవసరం ఉంది.

ఒక ప్రముఖ ప్రపంచ బ్యాంక్ అధికారి ప్రకారం, దాని సహచరులతో పోల్చినప్పుడు పరిశోధన మరియు అభివృద్ధి (R & D) పరంగా దేశం అనుకూలంగా ఉంటుంది, అయితే ఇన్నోవేషన్లో పెట్టుబడులు పెట్టడానికి భారతీయ కంపెనీల భారీ సంఖ్యలో పాలసీ లేదా మానవ వనరుల సామర్థ్యాలు లేవు.

"R & D లో ఇతర దేశాల తలసరి ఆదాయంతో తలసరి ఆదాయంతో భారతదేశం ఎంతవరకు పెట్టుబడిగా పెట్టుకుంటోందో చూస్తే అది నిజంగా చెడు లేదు" అని విలియం మాలినీ, సమాన ఆర్థిక, ఆర్థిక, ఆర్థిక, ప్రపంచ బ్యాంకు లో సంస్థలు.

భారతీయ IT పారిశ్రామికవేత్త మరియు ఇన్ఫోసిస్, నారాయణ మూర్తి సహ వ్యవస్థాపకుడు ఇటీవలే ప్రస్తావించారు, గత 60 ఏళ్లలో భారతదేశం ప్రపంచాన్ని ప్రపంచానికి ఇచ్చిన ఆలోచన ఏమీ కాదు. ఇది ముఖ్యంగా IT పరిశ్రమలో ఒక డీన్ మరియు ఒక ప్రముఖ వ్యవస్థాపకుడు నుండి వస్తున్న ఒక తీవ్రమైన పరిశీలన ఉంది. కానీ నారాయణ తప్పు కాదు. ఈ సమాచారం తన అన్వేషణలను బలపరుస్తుంది. భారతదేశం అన్ని ఆవిష్కరణ సూచికలలో పేలవంగా ఉంటుంది.

ఆవిష్కరణ డ్రైవింగ్ కోసం ప్రపంచంలో అత్యంత విరుద్ధమైన పరిసరాలలో భారత్ ఒకటి.

ఆసియా దేశపు మూడవ అతిపెద్ద ఆర్థికవ్యవస్థ 56 దేశాల జాబితాలో 54 వ స్థానంలో నిలిచింది. ఇన్ఫర్మేషన్ టెక్నాలజీ అండ్ ఇన్నోవేషన్ ఫౌండేషన్ (ఐ.డి.ఐ.ఎఫ్) అనే సాంకేతిక పరిజ్ఞాన విధాన ట్యాంక్ నివేదిక (పిడిఎఫ్) ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థలో దాదాపు 90 శాతం వరకు ఉన్న దేశాలను కలిగి ఉంది. ఐటీఐఎఫ్ అటువంటి నివేదికను సంగ్రహించిన మొదటిసారి.

"థాయిలాండ్, చైనా, భారతదేశం, అర్జెంటీనా, మరియు రష్యా రంగంలో విధానాలు ప్రపంచ ఆవిష్కరణ వ్యవస్థ నుండి చాలా తీసివేస్తాయి. మేధో సంపత్తి రక్షణ కోసం బలహీన పర్యావరణాలను అందించేటప్పుడు ఈ దేశాలు వాణిజ్య అడ్డంకులు మరియు ఇతర వక్రీకరణలను విస్తృతంగా ఉపయోగించుకుంటాయని నివేదిక పేర్కొంది.

దేశీయ ఆవిష్కరణకు అనుకూలమైన మరియు ప్రపంచవ్యాప్తంగా ప్రభావవంతమైన పన్ను విధానాలు మరియు పరిశోధనా మరియు అభివృద్ధి (R & D) మరియు మానవ మూలధనం వంటి పెట్టుబడులను కలిగి ఉన్న 14 అంశాలను ఇది పరిశీలిస్తుంది. ఇది 13 ఇతర కారకాలు-నిర్బంధించిన స్థానికీకరణ మరియు బలహీన మేధో సంపత్తి రక్షణ-కూడా ప్రపంచ ఆవిష్కరణపై ప్రతికూల ప్రభావాలు కలిగి ఉందని అంచనా వేసింది.

1. పన్నులు

భారతదేశం దాని ఉదారంగా R & D- సంబంధిత పన్ను ప్రోత్సాహకాలు ఆధారంగా ర్యాంక్ చేసిన దేశాల జాబితాలో అగ్రస్థానంలో ఉంది. ఏదేమైనా, అది ఆవిష్కరణను కలిగి లేదు ఎందుకంటే సహకార R & D పన్ను క్రెడిట్స్ (విశ్వవిద్యాలయాలు, జాతీయ ప్రయోగశాలలు మరియు పరిశోధనా కన్సార్టియాల్లో పరిశోధనలకు మద్దతు ఇచ్చే వ్యయంపై అందించబడింది) మరియు పరిశోధన కోసం కాకుండా, ఆవిష్కరణను వాణిజ్యపరంగా ప్రోత్సహించడం వంటి ఇతర ప్రాంతాల్లో ఇది లాగా ఉంటుంది.

2. మానవ మూలధనం

భారతదేశంలో ఆవిష్కరణకు ఎందుకు కారణమౌతుందనేది ప్రధాన కారణం, దేశం ప్రాథమిక మరియు ఉన్నత విద్యపై ఇతర దేశాలతో పోల్చి చూస్తే చాలా తక్కువగా ఉంటుంది. ప్రాథమిక మరియు మాధ్యమిక విద్యపై భారతీయ ప్రభుత్వం కేవలం $ 1,248 (రు .84,978), వియత్నాం, ఇండోనేషియా, లేదా పెరూ కంటే తక్కువగా గడిపింది.

ఏదేమైనా, అగ్రశ్రేణి విశ్వవిద్యాలయాలతో ఉన్న దేశాల విషయానికి వస్తే భారతదేశం మధ్యలో ఉంది. 25 వ స్థానంలో, అర్జెంటీనా, బ్రెజిల్, పోలాండ్, కెన్యా వంటి దేశాల్లో భారత్ టాప్ 800 ర్యాంక్ ఉన్న విశ్వవిద్యాలయాలలో 17 స్థానాల్లో ఉంది.

అయినప్పటికీ, దేశంలో పరిశోధకుల సంఖ్య 100,000 మందికి పనికిమాలిన 15 వ స్థానంలో ఉంది, ఈ విభాగంలో భారతదేశం దిగువ ఐదు స్థానాల్లో ఉంది. ఇది మొత్తం అనులేఖనాల విషయానికి వస్తే, దిగువ ఆరు దేశాల్లో భారత్ కూడా ఒకటిగా ఉంది - తదుపరి విద్యాసంబంధ పరిశోధన ద్వారా 1000 మంది పౌరులకు సూచించిన విద్యా పత్రం.

భారతదేశం, దాని భారీ జనాభా డివిడెండ్తో కూడా, గాజు కప్పును విచ్ఛిన్నం చేయలేకపోయింది? మరియు మరింత ప్రత్యేకంగా, ఏ సామాజిక సాంస్కృతిక అడ్డంకులు మా దేశంలో ఆవిష్కరణ అడ్డుపెట్టు?

ఇక్కడ క్రింద ఐదు కీలక సాంఘిక-సాంస్కృతిక పోలికలు మనకు నిజమైన సమాధానాలు ఇవ్వగలవు:

A. **జీతం ప్రత్యామ్నాయం వ్యాపారం మరియు వ్యవస్థాపకత.**

స్వాతంత్ర్యం తరువాత మా ఆర్థిక వ్యవస్థలో సోషలిస్టు బయాస్ ప్రైవేటు సంస్థలపై సంశయవాదం యొక్క భావాన్ని కల్పించింది. పెద్ద జీవనాధార వ్యవసాయం, తక్కువ ఫార్మల్ ఎడ్యుకేషన్ స్థాయిలు మరియు పరిమిత సంఖ్యలో ప్రభుత్వ ఉద్యోగాల సవాల్కు ఇది జోడించు. తక్కువ పెట్టుబడి, వేగవంతమైన నగదు ప్రవాహం, ఆవిష్కరణ ప్రమాదం మరియు చాలా తక్కువగా ప్రభుత్వ పరతంత్రత - వస్తువు వ్యాపారము, మరమ్మత్తు దుకాణాలు మరియు రిటైలింగ్ వ్యాపారం కోసం ఆకలి ఉన్నవారికి ఇది ప్రధానమైనది. ప్రోత్సాహక జీవనశైలిని నిర్వహించడానికి నగదు ప్రవాహాన్ని సృష్టించే ఉద్దేశంతో ఇవి 'జీతం-ప్రతిక్షేపణ వ్యాపారాలు' అనేవి నిజమైన అర్థంలో ఉన్నాయి. వ్యాపారంలో లాభాలు సంపాదించిన మొదటి రెండు మిలియన్ల మందికి ఇల్లు లేదా కారు కొనుగోలు చేయడం జరిగింది. తరువాతి లక్షలాది రెండవ ఇల్లు, కారు, మరియు మొదలగునవి.

అయితే, వినూత్న సంస్థలు వ్యాపారంలో ఆదాయాల పునర్వినియోగం అవసరం. భారతదేశ గజిబిజి ప్రభుత్వ విధానాలు మరియు అధికారిక సవాళ్లు తయారీలోకి ప్రవేశించే ఎవరికైనా ఆలోచనలు మరియు ఔత్సాహిక స్ఫూర్తికి బదులుగా 'చాయి పాని' (లంచాలు) పక్కాగా అవసరమవుతాయి. చాలామంది ప్రజలు ఇచ్చారు. వ్యాపారం యొక్క ముసుగులోని నగదు లావాదేవీలను కలిగి ఉండటం ఆనందంగా ఉంది. రియల్ ఎంట్రప్రెన్యూర్షిప్ తప్పిపోయింది. నేడు, మేము వ్యాపార విలువ గొలుసు, బిపిఓ మరియు సాఫ్ట్ వేర్ సేవల దిగువ ముగింపులో కొనసాగుతున్నాము.

B. **బార్గైస్ వేటగాళ్ళు ప్రీమియం చెల్లింపుదారులకు వ్యతిరేకంగా,**

'వాస్తవిక విలువ' ను అంచనా వేయడానికి మనకు చాలా ప్రసిద్ధి చెందిన సామర్థ్యం కంటే భారతీయ వినియోగదారుల యొక్క వైఖరి తక్కువగా ఉంది. బేరం వేట అనేది పెట్టుబడిదారీ వృద్ధిని సూచించడానికి లేదా డిమాండ్-సరఫరా భావనలను వివరించడానికి ఒక మంచి మార్గం కావచ్చు, కానీ ఆవిష్కరణకు ఇది ఒక బాణం. ఇన్నోవేషన్ దీర్ఘ-కాల పెట్టుబడులను డిమాండ్ చేస్తుంది మరియు స్థిరమైనదిగా ఉండాలంటే ప్రీమియంను ప్రోత్సహించడానికి మరియు చెల్లించడానికి మార్కెట్ యొక్క సామర్థ్యంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఆ అప్గ్రేడెడ్ ఇంటెల్ చిప్ లేదా ఐఫోన్ కోసం మార్కెట్ చెల్లించనట్లయితే, మూర్ యొక్క చట్టం ఎప్పటికీ నిజమైనది కాదు.

భారతదేశంలో మార్కెట్లు 'మరింత తక్కువ' కోసం పక్షపాతాలను కలిగి ఉన్నాయి మరియు అందుచేత నూతన సాంకేతికతలలో పెట్టుబడి పెట్టడానికి ఒక చిన్న వ్యాపారం కోసం ప్రోత్సాహకాలు కూడా పరిమితమయ్యాయి. ఔత్సాహిక

పారిశ్రామిక పిరమిడ్, అనగా పెద్ద కార్పొరేషన్ల వద్ద, ఆవిష్కరణ బలహీనమైన సంస్కృతి MSME లకు ఎలాంటి పాత్ర నమూనాలు లేవని నిర్ధారిస్తుంది. ఈ పెద్ద కంపెనీలు ఒకే విధమైన మార్కెట్ను ఎదుర్కొన్నాయి - బేరం పేటగాళ్ళు - దీని ఫలితంగా చిన్న సరఫరాదారులు తక్కువ ఉత్పత్తితో కూడిన ఉత్పత్తి అభివృద్ధికి బదులుగా తక్కువ అంచులతో ఒత్తిడి చేశారు. మెరుగైన సామర్థ్యం యొక్క సభ్యోక్తిని ఉపయోగించడం ద్వారా నూతన కల్పనపై వారు తక్కువ ఖర్చును ప్రోత్సహించారు. ఈరోజు కూడా చాలా ఉత్పాదక రంగాల్లో, ముఖ్యంగా భారతీయ ఆటోమొబైల్ సరఫరా గొలుసుల్లో ఇది నిజం.

సి సేఫ్ ఆటగాళ్ళు వర్గాల రిస్క్ టేకర్స్

సాంఘిక భద్రత, పేద భీమా చొరబాటు, మూత్రపిండాలపై ఆధారపడిన మూలాధార వ్యవసాయ పద్ధతులు లేకపోవడమే ఇందుకు కారణం. ఇన్నోవేషన్ సృజనాత్మకత డిమాండ్. సృజనాత్మకత యొక్క మార్గం తరువాత ప్రమాదకరమే. బేసిక్స్ కోసం ఈ యుద్ధం ఊహాజనిత మార్గాలు మరియు తెలిసిన నుండి విచలనం నిరుత్సాహపరిచే ఒక సామూహిక సంస్కృతి ప్రాధాన్యత దారితీస్తుంది. మరియు అచ్చు (మరియు విఫలమైంది) బ్రేకింగ్ ప్రయత్నించండి చేసిన వారికి "బాగా ప్రయత్నించారు" వెనుక ఒక పాట్ అందుకున్న లేదు. వారు బదులుగా "నేను మీకు చెప్పాను" అనే అనేక సంస్కరణలు వచ్చాయి. అందువల్ల మేము 'సురక్షితమైన ఆట' సమాజాన్ని సృష్టించాము - సాధారణ విద్య మార్గాలు, సాధారణ ఉద్యోగాలు మరియు సాధారణ వ్యాపారాలు. రిస్క్ తీసుకోవడం ఒక నిషిద్ధ ఉంది! ఇది వ్యాపారాలు మరియు వ్యక్తుల కోసం ఇప్పటికీ. ఇది పాఠశాలల నుండి మొదలవుతుంది మరియు తరువాత కొనసాగుతుంది.

D. **మనీ రుణదాతలు మరియు ఆర్థిక లావాదేవీలు**

లాంఛనప్రాయ ఫైనాన్సింగ్ రంగం అంతటా SME రుణ నమూనాలు పాతకాలపు, లాభం మరియు ముఖ్యంగా, అనుషంగిక భద్రతకు అధిక ప్రాధాన్యతను ఇస్తాయి. బలమైన ఆదర్శం మరియు ఆవిష్కరణ సామర్థ్యానికి ఇవ్వబడిన ప్రాముఖ్యత తక్కువగా ఉంది. ఈ అభిప్రాయంతో, బ్యాంకుల కోసం కష్టతరమైన మరియు మేధో సంపద (ఐపి) వంటి బ్యాలెన్స్ షీట్ ఇంగంగాగ్స్ను అంచనా వేయడం లేదా విశ్లేషించడం. ఫైనాన్షియర్స్ విభిన్నీకరణపై మోపారు మరియు 'రొటీన్ అనుసరించండి' ప్రోత్సహించింది. అనుషంగిక లేకుండా ఒక గ్రీన్ఫీల్డ్ ప్రాజెక్టుకు తగిన ఆర్థిక సహాయాన్ని ఏ చిన్న సంస్థకు కష్టతరం చేయడం కష్టం. సమాంతర ఫైనాన్స్ వ్యవస్థ డబ్బు రుణదాతలు పరిమితం, మీరు చెల్లించిన వడ్డీ త్వరగా "మీరు నాకు డబ్బు చూపించు" చెప్పటానికి ముందు కూడా, ప్రిన్సిపాల్ కంటే పెద్ద పెరిగింది. దేవదూత పెట్టుబడిదారులు మరియు VC ల ఆగమనంతో, రాజధాని ప్రాప్తి గత కొన్ని సంవత్సరాలుగా అభివృద్ధి చెందింది, ముఖ్యంగా నూతన యుగం టెక్ మరియు ఐటి-ఎనేబుల్ ప్రారంభాలు. చిన్న ఉత్పాదక వ్యాపారాల కోసం, పరిస్థితి కూడా భిన్నంగా లేదు.

ఇ. హైపోక్రసీ వర్సెస్ ప్రజాస్వామ్యం

ఇండియన్ పీనల్ కోడ్ సెక్షన్ 377 పై తన ఇటీవలి వ్యాఖ్యానంలో, శశి థరూర్ తన తండ్రిని భారతదేశంలో అతిపెద్ద ప్రజాస్వామ్యం మరియు అతిపెద్ద వంచన రెండింటిపై ఉటంకించారు. ఇది ప్రమాదకరమైనది కాని పేద ఆవిష్కరణ మా కేసు కోసం చేదు నిజం మరియు తగిన సూచన ఉంది. ఒక సందర్భంలో, స్వదేశీ (స్వదేశీ) ప్రోత్సహించే సామీప్యంతో విదే ి (విదేశీ)

కంపెనీల నిష్క్రమణకు మేము హామీ ఇచ్చాము, కానీ దిగుమతి చేసుకున్న గాడ్జెట్లు మరియు దిగుమతి చేసుకున్న సౌందర్యాలను నిరంతరం ఊపుతూ వచ్చాము. మేము తీవ్రంగా పెట్టుబడి మరియు సాంకేతికత అవసరం కానీ ఎఫ్డిఐని విమర్శించింది.

వాటర్ఫ్లర్ చర్చలు తరచుగా సింగపూర్ను పరిశుభ్రతకు ఉదాహరణగా పేర్కొన్నాయి, కాని మేము సౌకర్యాలవల్ల చెత్తను, రహదారి లేదా రహదారిని త్రోసిపుచ్చాము. భారతీయ వ్యాపారవేత్తలు నిజాయితీ గురించి మాట్లాడారు, కానీ వారి ప్రామాణిక ఉత్పత్తులను ప్రభుత్వ ఆదేశాలలో ఆమోదించినంత కాలం వ్యవస్థను గ్రెజ్ చేయడంలో ఓకే. బయటి నుండే మెరుగైన సాంకేతికత నుండి రక్షణవాదం జన్మహక్కులా కనిపించింది. వారు అవినీతిని భరించేవారు, కానీ పన్నులను తప్పించుకోవటానికి ఆర్థిక నివేదికల 'డాక్టరింగ్' మనస్సాక్షిపై ఎలాంటి భారం కనిపించలేదు! అప్పుడు 'చట్టబద్ధమైన' వ్యాపారాల ముసుగులో అసమర్థ చట్టాలు మరియు న్యాయ ప్రక్రియల ప్రయోజనాన్ని తీసుకున్న నిర్ణయం తీసుకునేవారు.

వ్యవస్థ అది మార్గం అయితే, MSMEs చాలా నింద లో వాటా కలిగి. వారు కలిసి పనిచేసినట్లుగా కనిపిస్తున్న సమయంలో మాత్రమే ఒక లెవీ లేదా దిగుమతులను నిరసిస్తూ, అరుదుగా అవినీతి అధికారి యొక్క తగని డిమాండ్లకు వ్యతిరేకంగా ఉంటుంది. అసంఖ్యాక పారిశ్రామిక సంఘాలు చేపట్టే స్వీయ నియంత్రణ ఏదీ లేదు. ప్రజాస్వామ్యం యొక్క సౌందర్యము బాధ్యత సముదాయవాదం. ఒక పారిశ్రామిక ప్రాంతంలోని అన్ని MSME లు అవినీతి అమ్మకాల పన్ను మదింపుదారుల డిమాండ్లను లేదా కాలుష్య నియంత్రణ బోర్డు అధికారిని బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నప్పుడు నిర్ణయించకపోతే ఇమాజిన్ చేయండి! వంచన యొక్క అందం సగం నిజాలు మరియు అనుకూల్యాలలో ఉంది. ఇది అనుకూలమైన అమరికను స్థితిని ప్రోత్సహించింది మరియు పొడిగింపు ద్వారా, ఆవిష్కరించవలసిన అవసరాన్ని తొలగించింది.

3. రక్షణ మరియు ఆయుధాలపై జాగ్రత్త - సంయుక్త, ఐరోపా, రష్యా ఆయుధాలను కొనుగోలు చేయడానికి చిక్కుకున్నాయి

ఫిబ్రవరి 2018 లో, భారతదేశం నిశ్శబ్దంగా ఒక మైలురాయిని అధిగమించింది. దాని వార్షిక బడ్జెట్ విడుదల $ 62bn వద్ద, రక్షణ ఖర్చు, దాని మాజీ వలస మాస్టర్ బ్రిటన్ యొక్క గత తుడిచిపెట్టుకుపోయింది చేసింది. కేవలం అమెరికా, చైనా, సౌదీ అరేబియా మరియు రష్యా మాత్రమే వారి సైనికులపై విపరీతమైనవి. సుమారు ఒక దశాబ్దం పాటు భారతదేశం ప్రపంచంలోని అగ్రశ్రేణి ఆయుధాల దిగుమతిదారుగా కూడా ఉంది. చురుకైన సిబ్బంది మరియు నౌకలు మరియు విమానాలు సంఖ్య, దాని సాయుధ దళాలు ఇప్పటికే ప్రపంచంలో మొదటి ఐదు ఉన్నాయి.

బలహీనత కొన్ని భారతదేశం యొక్క దళాల పరిమాణం కాదు, కానీ వారి ఆకారం కారణంగా కావచ్చు. అనేక నిపుణుల నివేదికలు ఉన్నప్పటికీ, అంతర్గత సైనిక సిఫార్సులు మరియు కమిటీ పరిశోధనలు భారతదేశ కేంద్ర మరియు ప్రాంతీయ ఆదేశాలను, దాని సైన్యం, నౌకాదళం మరియు వైమానిక దళాలను సమగ్రపరచడం కోసం పిలుపునిచ్చారు. అయితే, చైనా ఇటీవల తన కార్యాచరణ శక్తులను ఐదు విస్తృత ప్రాంతీయ ఆదేశాలుగా విస్తరించింది, అయితే 17 ప్రత్యేకమైన ఒకే-సేవ స్థానిక ఆదేశాలను నిర్వహిస్తుంది.

ఇదిలా ఉంటే, సేకరణ, ప్రమోషన్లు వంటి ముఖ్యమైన ప్రశ్నలపై షాట్లు పిలుస్తున్న రక్షణ మంత్రిత్వశాఖ, సాంకేతిక నిపుణులకే కాకుండా, మాజీ సైనికులందరితో, ఏకరీతి వ్యక్తుల కోసం చాలా సానుభూతిని కలిగి ఉన్న వృత్తిపరమైన అధికారులు మరియు రాజకీయ నియమాల సిబ్బందితో పని చేస్తుంది.

భారతదేశం ఆయుధాలను మరియు సైన్యంపై బిలియన్ డాలర్లను ఖర్చు చేస్తున్నప్పటికీ, మరుగుదొడ్లు, మురికినీరు మరియు మురుగునీటి శుద్ధి కర్మాగారాలు, విద్య, నీటి ప్రాజెక్టులు, రోడ్లు, అధిక జనాభా మొదలైనవి వంటి అత్యంత అవసరమైన మౌలిక సదుపాయాల నుండి నిధులను తీసుకోబడతాయి.

Saddest విషయం ఏమిటంటే ప్రతి ఆయుధ తయారీ ప్రపంచంలోని దేశాలు భారత్కు ఆయుధాలను సరఫరా చేయాలని కోరుకుంటాయి, ఎందుకంటే వారు భారతదేశం లాంటిది కాదు, అది పూర్తిగా లాభం కోసం ఉద్దేశించినది కాదు, వీటన్నింటికీ "యుద్ధానికి వ్యాపారం మంచిది", ప్రత్యేకించి US, రష్యా, బ్రిటన్ మరియు ఇతర యూరోపియన్ దేశాలు.

4. మరుగుదొడ్లు

ఈ వేసవిలో భారతదేశంలో అత్యంత జనాదరణ పొందిన చిత్రం ఒక టాయిలెట్ గురించి. ఇది దాదాపు విడాకులు తీసుకుంటుంది. ఇది ఒక తండ్రి తన పెద్ద కుమారుడు చంపడానికి చేస్తుంది. ఇది సగం ఒక గ్రామం విడిపోతుంది. కానీ, చివరికి, ఇది ఒక శృంగార గురించి.

కామోడ్ కు, కేవలం "టాయిలెట్, లవ్ లవ్ స్టోరీ" కి కేవలం ఒక సన్నివేశం కంటే, భారతదేశం యొక్క అత్యంత తీవ్రమైన ప్రజారోగ్య సమస్యల గురించి మాట్లాడుతుంది. ఈ రోజుల్లో భారతదేశంలో మరుగుదొడ్లు పెద్ద సమస్యగా ఉన్నాయి:తగినంత

వాటిలో లేవుదేశం యొక్క 1.3 బిలియన్ల ప్రజలకుమరియు దేశ చరిత్రలో అతిపెద్ద టాయిలెట్-బిల్డింగ్ ప్రచారానికి జాతీయ ప్రభుత్వం దరఖాస్తు చేస్తోంది.

భారతదేశ ప్రధానమంత్రి, నరేంద్ర మోడి, ఎంతమంది భారతీయులు తమను తాము ఉపసంహరించుకున్నారో ఇబ్బంది పడుతున్నారు, 100 మిలియన్ కొత్త మరుగుదొడ్లను నిర్మాణానికి ప్రతిజ్ఞ చేశారు.

దేశవ్యాప్తంగా అన్ని, కొత్త కందకములు పైకి వెళుతున్నాయి, కొన్నిసార్లు అలాంటి వారు ఏదైనా కనెక్ట్ కాలేరు, తద్వారా ఎక్కడా మరుగుదొడ్లను సృష్టించడం లేదు, ఎటువంటి ఫ్లై-రిడిన్డ్ మరియు స్టింక్ అయినా వాటిని ఎవరూ ఉపయోగించరు. సమీపంలోని టాయిలెట్ను ఎలా కనుగొనాలో ప్రజలకు తెలియజేసే కొత్త మొబైల్ ఫోన్ అనువర్తనం కూడా ఉంది. "ప్రకృతి పిలుస్తున్నప్పుడు," బిల్ బోర్డులు చదవబడ్డాయి, "మీ ఫోన్ను ఉపయోగించుకోండి!" ఇది హాస్యాస్పదంగా ఉంది, ప్రజలకు సెల్ ఫోన్లు ఉన్నాయి కానీ టాయిలెట్కు ఎటువంటి ప్రాప్యత లేదు.

సౌకర్యాల లేకపోవడం అనేది ప్రజల ఆరోగ్యానికి సంబంధించిన విషయం కాదు, ఎందుకంటే చిత్రం స్పష్టంగా ఉంటుంది, అయితే భద్రత, మహిళల హక్కులు మరియు మానవ గౌరవం అంశాలపై కూడా తాకితుంది.

యునిసెఫ్ ప్రకారం, సుమారు 564 మిలియన్ల మంది భారతీయులు, దాదాపు సగం మంది జనాభా ఇప్పటికీ బహిరంగ ప్రదేశాలలో, అడవులు, కొండల ప్రక్కన, హైవే మధ్యస్థులు మరియు సముద్ర తీరం లోనే తొలగించబడుతున్నారు.

గ్రామీణ మహిళలు కొన్నిసార్లు తమని తాము ఉపశమనం చేస్తున్నప్పుడు కూడా ఎగతాళిని ఎదుర్కొంటారు మరియు లైంగిక వేధింపులను ఎదుర్కొంటారు, కాబట్టి అవి చిన్న సమూహాల్లో, తరచుగా ఉదయం పూట, రక్షణ కోసం ప్రయాణిస్తాయి. "ఇది నిజమైన సమస్య," మహిళా హక్కుల న్యాయవాది అయిన జగ్మతి సంగ్వాన్ అన్నారు. "వెలుపల బాత్రూమ్కి వెళ్ళినప్పుడు చాలామంది మహిళలు, ముఖ్యంగా భూమిలేని మహిళలు, చాలా హింసను ఎదుర్కొంటున్నారు."

భారతదేశంలోని 1.2 బిలియన్ల మందిలో సగం మందికి ఇంట్లో టాయిలెట్ లేదు అనేదానిని నిజంగా ఆశ్చర్యపరుస్తుందా? నిజంగా కాదు. భారత మానవ అభివృద్ధి నివేదిక కొంతకాలం ఈ విధంగా చెప్తోంది. గృహాలలో మూడింట రెండు వంతుల మంది మరుగుదొడ్లు లేన గ్రామాలలో పరిస్థితి మరింత దిగజారింది. ఓపెన్ డిఫెకేషన్ ఊపందుకుంటున్నది మరియు సహస్రాబ్ది అభివృద్ధి లక్ష్యాలను సాధించడంలో ప్రధాన అవరోధాన్ని కలిగి ఉంది, వీటిలో కనీస పారిశుధ్యం ప్రాప్యత లేకుండా ప్రజల సగం శాతం తగ్గుతుంది.

తక్కువ కుల మానవ స్కావెంజర్స్ మరియు స్వీపర్స్ యొక్క తగ్గిన కానీ నిరంతర ఉనికిని రుజువినట్లు, అలవాటు వాస్తవానికి సాంఘిక అణచివేతను శాశ్వతం చేస్తున్న ఒక సమాజంలో బహిరంగ వైకల్యం కోసం ఒక మౌలిక సదుపాయాల యొక్క మరుగుదొడ్లు మరియు ప్రాధాన్యత ఉందా?

భారతదేశం యొక్క శాశ్వత సిగ్గు స్పష్టంగా సాంస్కృతిక వైఖరిలో మూలాలను కలిగి ఉంది. స్వాతంత్ర్యం తరువాత అర్ధ శతాబ్దానికి పైగా, చాలామంది భారతీయులు తమను తాము బహిరంగంగా మరియు అనారోగ్యంతో విసర్జించడాన్ని

కొనసాగిస్తున్నారు, కానీ వారి గృహాలను అనాలోచితంగా పరిశుభ్రంగా ఉంచండి. అవును, రాష్ట్ర పారిశుధ్య సౌకర్యాలను విస్తరించడానికి విఫలమైంది, కానీ ప్రజలు కూడా నింద తీసుకోవాలి.

గుర్గావ్ యొక్క ఎగువ పట్టణంలో, విద్యావంతులైన, పైకి దూకుతున్న మొబైల్, ధనిక పౌరుగువారు వారి పెంపుడు జంతువులను వారి సేవలతో బయట పడవేసి, వాటిని శుభ్రం చేయడానికి నిరాకరించారు. వారి నివాసంలో ఉన్నంత కాలం, అది సరైనది. ప్రభుత్వాలు అన్ని చెడుల మూలంగా ఉన్నాయని నమ్మే అదే వ్యక్తులు.

టాయిలెట్లు లేకపోవటం వలన పర్యాటకం పర్యాటకులను ప్రతికూలంగా ప్రభావితం చేస్తుంది, పర్యాటకులు దేశం ద్వారా ప్రయాణం చేస్తే, వారు అందుబాటులో ఉన్న మరుగుదొడ్లు లేదా టాయిలెట్లు చెడ్డ అనుభవాన్ని మరియు ప్రతికూల ప్రచారంను వదిలివేయడంలో చెడు పరిస్థితిలో ఉన్నారు.

ఇతర దేశాలలో మరుగుదొడ్డి వ్యవస్థలు, మరుగుదొడ్లు, పరిశుభ్రత, మరుగుదొడ్లు శుభ్రపరచడం వంటివి అధ్యయనం చేయాలి. దేశం యొక్క పురోగతి మేము మరుగుదొడ్డిని మరియు మురుగునీటి సమస్యను విస్మరించాలనుకుంటున్నాము.

పర్యాటకులకు టాయిలెట్ సౌకర్యాలు, పెద్ద పట్టణాలు లేదా పర్యాటక ఆకర్షణలు, టాయిలెట్ను చూడటం మరియు మరింత శుభ్రమైన పరిశుభ్రత సదుపాయాలను కలిగి ఉండటం, పర్యాటకులు చాలా మంది పర్యాటకులు పిత్తాశయాల నియంత్రణలో పాల్గొనడం హోటల్.

*** ఒక కొత్త భవనాన్ని నిర్మించినప్పుడు, టాయిలెట్ మరియు స్నానాల గదిని పరిశుభ్రత, పరిశుభ్రమైన కారణాల కోసం మరియు స్నానం చేసిన తర్వాత (వాస్తు పద్ధతుల ప్రకారం) మృదువుగా ఉండకూడదు.

5. మురుగుమందు

భారతదేశం ఒక రోజు అస్థిరమైన 1.7 మిలియన్ టన్నుల ఒక రోజు నిర్మూలనం చేస్తుంది, "అర్బన్ షిట్" ప్రకారం, దేశంలో మురుగు పారవేయడం మీద భూమి పత్రిక యొక్క తాజా కవర్ కథ డౌన్ టు. ఢిల్లీ ఆధారిత సైన్స్ అండ్ ఎన్విరాన్మెంట్ ఫర్ సెంటర్ ఫర్ సైన్స్ అండ్ ఎన్విరాన్మెంట్ (సీఈఎస్) చేసిన విశ్లేషణ ఆధారంగా వార్తల నివేదిక సురక్షితంగా వ్యర్థ నిర్వహణ

విషయానికి వస్తే భారతదేశం ఎలా తప్పిపోయింది, అనేక నగరాల్లో వ్యర్థాలను ఎలా తెలియజేయాలో లేదా అది చికిత్స. అధికారిక లెక్కల ప్రకారం 78 శాతం మురికినీరు ఉత్పత్తి చేయబడనిది మరియు నదులు, భూగర్భ జలాలు లేదా సరస్సులలో తొలగించబడుతుంది.

న్యూస్ హెడ్లైన్స్ "గృహాలలో సగం మంది ఫోన్లు కాని మరుగుదొడ్లలు," మరియు భారతదేశ ప్రభుత్వం యొక్క శ్రద్ధాత్మక ప్రయత్నాలు మరియు ఒక లావాదేవీలేని 48 శాతం భారతీయులకు మరుగుదొడ్లు అందించడానికి లాభరహితమైనవి, తగినంత మరుగుదొడ్లు భారతదేశ పారిశుద్ధ్యం ఫామిలీస్. వాస్తవానికి, మరుగుదొడ్లు పరిష్కారం యొక్క అవసరమైన భాగం అయినప్పటికీ, భారతదేశం యొక్క మురికినీటిని ఎలా కలిగి ఉండాలో మరియు చికిత్స చేయాలన్నది ఒక వివాదాస్పదమైన పెద్ద ఇంకా తరచుగా నిర్లక్ష్యం చేయబడిన సమస్య. ప్రస్తుతం, మురుగునీటిలో 93 శాతం చెరువులు, సరస్సులు, నదులకు చికిత్స చేయకుండా చూస్తుంది.

1). భారతదేశంలో శుద్ధి చేయని మురికివాడలు భారతదేశంలో నీటి వనరులలో ప్రముఖమైనవి, అతిసారంతో బాధపడుతున్న వ్యాధులు (ఇది సంవత్సరానికి 350,000 మంది భారతీయ పిల్లలను చంపేస్తుందికారణమవుతుంది
). వ్యవసాయ కాలుష్యం, మరియు పర్యావరణ క్షీణత. పట్టణ పేదలు తరచూ మురికి కాలువలు మరియు కాలువలు, వీటిలో దోమలు మరియు జెర్మ్ జాతులు ఉంటాయి.

భారతదేశంలోని అతిపెద్ద నగరాల్లో కేంద్రీకృత మురికినీటి వ్యవస్థలు ఉన్నాయి, భూగర్భ గొట్టాలు, పంపింగ్ స్టేషన్లు, మరియు చికిత్స కర్మాగారాలు. ఏదేమైనప్పటికీ, ఈ వ్యవస్థలు నిర్మించటానికి మరియు ఆపరేట్ చేయటానికి ఖరీదైనవి, నిరంతరాయ శక్తి, నైపుణ్యంగల ఆపరేటర్లు మరియు విస్తృతమైన నిర్వహణ అవసరం. ఫలితంగా, భారతదేశ సెంట్రల్ కాలుష్య నియంత్రణ బోర్డు ప్రకారం, వాటిలో సగం కంటే తక్కువ సమర్థవంతంగా పనిచేస్తుంది.
3). అంతేకాకుండా, భారతదేశం యొక్క చిన్న పట్టణాలు అటువంటి వ్యవస్థలను నిర్మించలేకపోతాయి.

వర్క్షాప్లోని నిపుణులు మానవ మత్తుపదార్థాలను మోసుకెళ్ళడానికి ప్రపంచవ్యాప్తంగా పెద్ద మొత్తంలో నీటిని వాడుతున్నారు. ఈ నీటి వినియోగం, ప్రస్తుత సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని ఉపయోగించి నీటిని విసర్జించటానికి మరియు దానిని దూరంగా ఉంచడానికి కాదు - ఇది స్థిరమైనది కాదు. ఈ పరిష్కారం, ఆధునిక సెప్టిక్ ట్యాంకులు మరియు ఇతర సాంకేతిక పరిజ్ఞానాలను ఉపయోగించి ఆన్-సైట్ ఫెకల్ బురద నిర్వహణలో ఉంది, తద్వారా నీటి మృతదేహాలను కలుషితం చేయనిది. ప్రస్తుత పైప్ మురుగునీటి వ్యవస్థలు మురుగునీటిని కాపాడుకోవడమే కానీ కేవలం దానిని రవాణా చేస్తాయి. వారు నదులు మరియు వారు నిండిపోయి ఉన్న సరస్సులు కోసం విషపూరిత మరియు చాలా కలుషితం.

6. జలమార్గాలలో కాలుష్యం

భారతదేశం యొక్క అభివృద్ధి చెందుతున్న జనాభా మరియు వేగంగా విస్తరిస్తున్న పట్టణ ప్రాంతాలు దాని నదులపై తీవ్రంగా మందగించాయి, ఇవి బాగా కలుషితం కావడం మరియు అభివృద్ధి చెందుతాయి. భారతదేశంలో నీటి కాలుష్యం ప్రధాన పర్యావరణ సమస్య. భారతదేశంలో నీటి కాలుష్యం యొక్క అతిపెద్ద మూలం చికిత్స చేయని మురికి ఉంది. కాలుష్య ఇతర వనరులు వ్యవసాయ ప్రవాహం మరియు క్రమబద్ధీకరించని చిన్న తరహా పరిశ్రమలు. చాలా నదులు, సరస్సులు మరియు ఉపరితల జలం భారతదేశంలో కలుషితం అయ్యాయి.

ప్రభుత్వ-యాజమాన్య మురికినీటి శుద్ధి కర్మాగారాలలో అధిక భాగం అసంతృప్త రూపకల్పన లేదా పేలవమైన నిర్వహణ లేదా మొక్కలు ఆపరేట్ చేయడానికి విశ్వసనీయ విద్యుత్ సరఫరా లేకపోవడంతో పాటు, హాజరుకాని ఉద్యోగులు మరియు పేద నిర్వహణతో చాలా సమయం ముగిసింది. ఈ ప్రాంతాలలో ఉత్పత్తి అయిన వ్యర్థ జలం సాధారణంగా మట్టిలోకి లేదా ఆవిరిలోకి ప్రవహిస్తుంది. అనాలోచిత పరిస్థితులు మరియు ఉపరితల మరియు భూగర్భ జలాల్లోకి ప్రవేశించే కాలుష్యాన్ని విడుదల చేయని పట్టణ ప్రాంతాలలో సేకరించని వ్యర్థాలు సంభవిస్తాయి.

హైదరాబాద్ యొక్క సాంకేతిక కేంద్రంలో, కార్యకర్తలు 2015 నాటికి నేషనల్ గ్రీన్ ట్రిబ్యునల్, ఒక క్వాసీ-జ్యుడీషియల్ అథారిటీకి వెళ్లారు, నగరం ముస్సి నదికి సమీపంలో చట్టవిరుద్ధమైన నిర్మాణాన్ని నిరోధించింది. చెన్నైలో, దక్షిణ భారతదేశంలో, పౌరులు కోవుం నది కాలుష్యంను ఆపడానికి ట్రిబ్యునల్ను అభ్యర్థించారు, అంతేకాకుండా సిల్ట్ను తొలగించడానికి మరియు ప్రవాహాన్ని మెరుగుపరిచేందుకు ఒక పెద్ద కాలువ యొక్క సరైన త్రవ్వకాన్ని నిర్ధారించేందుకు. న్యూఢిల్లీ లో, కార్యకర్తలు గ్యాంగ్ యొక్క ఒక ప్రధాన ఉపనది యమునా యొక్క వరద మైదానం మరియు నది మంచం, సబ్వే డిపో మరియు రహదారి సహా అనేక అభివృద్ధి లేకుండా ఉచిత ఉంచడానికి సంవత్సరాలుగా ఒక చట్టపరమైన కేసు పోరాట చేశారు. మరియు పవిత్ర గంగా, ఐదు భారత రాష్ట్రాల ద్వారా నడుస్తుంది, పర్యావరణవేత్తలు మరియు పౌరులు చెడుగా కలుషితమైన నది శుభ్రం చేయడానికి ప్రభుత్వం ప్రణాళిక వైఫల్యం ద్వారా విసుగు ఒక చట్టపరమైన యుద్ధం మధ్యలో ఉంది.

నదులు మరియు ప్రవాహాలు భారతదేశంలో ఇటీవల పట్టణ పేలుడు సంభవించాయి, గత 40 ఏళ్లలో జనాభా దాదాపుగా రెట్టింపు అయింది. అనారోగ్యంతో కూడిన పెరుగుదల జలవనరుల వాడకాన్ని మురికిగా మరియు పారిశ్రామిక ప్రసరించటానికి కారణమవుతుంది.
ఈ దుర్వినియోగ వ్యయం సంవత్సరాలు గడిచింది. గత ఏడాది అధ్యయనం న్యూయార్క్ టైఫాయిడ్, హెపటైటిస్, మరియు అతిసారం పెరుగుతున్న కేసులను యమునా నదిలో తీవ్ర కాలుష్యంతో కలిపి, నగరం యొక్క త్రాగునీటిని చాలావరకు అందిస్తుంది. యమునా, అలాగే చెన్నై యొక్క కోయుమ్ మరియు ముంబై యొక్క మితి మరియు ఉలాస్ నదుల పెద్ద విస్తీర్ణం చనిపోయిన మండలాలుగా పరిగణించబడుతుంది, చాలా చేపల జీవితానికి ఆక్సిజన్ స్థాయి చాలా తక్కువగా ఉంటుంది.

7. వర్షాలు మరియు డ్యామ్లలో నీటిని నిల్వ చేయటం లేకపోవడంతో

రుతుపవనాలు భారతదేశ వ్యవసాయానికి $ 2 ట్రిలియన్ల ఆర్థికవ్యవస్థకు జీవనాధారం. జూన్-సెప్టెంబర్ రుతుపవన కాలంలో 70% వార్షిక వర్షపాతం నమోదవుతుంది, ఇది 263 మిలియన్ల రైతులకు కీలకమైనదిగా ఉంది.

సుమారు 800 మిలియన్ల మంది గ్రామాలలో నివసిస్తున్నారు మరియు వ్యవసాయంపై ఆధారపడతారు, ఇది భారతదేశ స్థూల దేశీయ ఉత్పత్తి (జిడిపి) లో 15% మరియు దేశంలో అభివృద్ధి చెందుతున్న మరియు అభివృద్ధి చెందుతున్న రుతుపవనాలపై విఫలమైన ప్రభావం కలిగి ఉంటుంది.

రుతుపవనాలు దేశం యొక్క వ్యవసాయ GDP పై ప్రత్యక్ష ప్రభావం చూపుతాయి. కీ ఖరీఫ్ లేదా వేసవిలో, బియ్యం, చెరకు, పప్పుధాన్యాలు, నూనెగింజలు వంటి పంటలు జూన్లో రుతుపవన వర్షాల రాకతో ప్రారంభమవుతాయి.

భారతదేశ ఆహార ఉత్పత్తిలో సగానికి పైగా సమ్మర్ పంటలు మరియు ఆలస్యం లేదా పేలవమైన రుతుపవనాలు అంటే ఆహార ద్రవ్యోల్బణంలో సరఫరా సమస్యలు మరియు త్వరణం అంటే, వడ్డీరేట్లపై రిజర్వ్ బ్యాంక్ యొక్క నిర్ణయాన్ని ప్రభావితం చేసే కీలక మెట్రిక్.

ఒక లోటు రుతుపవనాలు కూడా కరువు పరిస్థితులకు దారి తీయవచ్చు, తద్వారా గ్రామీణ గృహ ఆదాయాలు, వినియోగం మరియు ఆర్థిక వృద్ధిని ప్రభావితం చేస్తుంది. ఒక పేలవమైన రుతుపవనాలు వేగంగా కదిలే వినియోగదారుల వస్తువులు, ద్విచక్ర వాహనాలు, ట్రాక్టర్లు మరియు గ్రామీణ గృహాల రంగాలకు బలహీనమైన డిమాండుకు దారితీస్తుంది, కాని ఆహారపు ఆహారపు స్టేపుల్స్ దిగుమతులను పెంచుతుంది మరియు ప్రభుత్వం వ్యవసాయ రుణ విమోచర్లు వంటి చర్యలు తీసుకునేలా చేస్తుంది, తద్వారా ఒత్తిడి ఆర్థిక. సాధారణ రుతుపవనాలు మంచి పండిన ఫలితంగా గ్రామీణ ఆదాయాలను మెరుగుపరుచుకుంటాయి మరియు వినియోగ వస్తువుల మీద వ్యయం పెంచుతుంది. ఇది జల విద్యుత్ ప్రాజెక్టులపై సానుకూల ప్రభావం చూపుతుంది.

రుతుపవనాల వర్షాలపై తక్కువగా ఆధారపడటానికి, భారతదేశం నిపుణులు అంటున్నారు, దాని ఇప్పటికీ తక్కువ పరిమళ నీటి పరిరక్షణ ప్రయత్నాలను రాంప్ చేయాలి. చిన్న నీటి సరస్సులు మరియు ఆనకట్టలు కట్టడం, సముద్రం మరియు నదుల్లోకి పడటం ద్వారా రుతుపవన వర్షాల సమయంలో చాలా ఎక్కువ నీరు వ్యర్థమవుతుంది. ప్రారంభ కరువు హెచ్చరిక వ్యవస్థలను అభివృద్ధి చేయాలి మరియు వాతావరణ సూచనలను మెరుగుపరుచుకోవాల్సిన అవసరం కూడా ఉంది. భారత్ కూడా భారీ ఆహార నిల్వలను నిర్వహించాల్సిన అవసరం ఉంది - ఈ ఏడాది ప్రారంభంలో 60 మిలియన్ టన్నులు - మెరుగైనది. చాలా ఎక్కువ ఆహారం నాశనం చేసి దెబ్బతింది. ఊహించని రుతుపవన సూచన కంటే చాలామంది చెప్పేది, అది పెద్ద విషాదం.

8. విశ్వవిద్యాలయాలు మరియు పంచట్స్ అవినీతితో సహా లంచం మరియు అవినీతి

కేంద్రం, రాష్ట్ర మరియు స్థానిక ప్రభుత్వ సంస్థల యొక్క భారతీయ ఆర్థిక వ్యవస్థను ప్రతికూలంగా ప్రభావితం చేసే ఒక సమస్య. కొత్త ఎత్తులను చేరుకోకుండా ఆర్థికవ్యవస్థ వెనుకబడి ఉంది, కానీ ప్రబలమైన అవినీతి దేశం యొక్క అభివృద్ధిని పెంచింది. పబ్లిక్ కార్యాలయాల ద్వారా సేవలను పొందేందుకు లంచాలు చెల్లించడం లేదా పరిచయాలను ఉపయోగించడం గురించి 50 శాతం మంది భారతీయులు మొట్టమొదటిసారిగా అనుభవించినట్లు ట్రాన్స్పెరెన్సీ ఇంటర్నేషనల్ పేర్కొంది.

అవినీతికి అతిపెద్ద వాటాదారులు భారత ప్రభుత్వంచే చట్టబద్ధమైన కార్యక్రమాలు మరియు సాంఘిక వ్యయ పథకాలు. అవినీతి ఇతర ప్రాంతాలు భారతదేశం యొక్క ట్రక్కింగ్ పరిశ్రమలో ఉన్నాయి, ఇది ప్రతిసంవత్సరం లంచగొండితనంతో అనేక బిలియన్ డాలర్ల లంచాలు చెల్లించాల్సిన అవసరం ఉంది. స్విస్ బ్యాంకుల్లో లక్షలాది రూపాయల విలువైన అవినీతికి పాల్పడిన భారతీయుల ఆరోపణలను మీడియా విస్తృతంగా ప్రచురించింది. స్విస్ అధికారులు ఈ ఆరోపణలను ఖండించారు, తరువాత ఇవి 2015-2016లో నిరూపించబడ్డాయి.

భారతీయ మీడియా చాలా అవినీతిమయమైన రాజకీయ నాయకులు మరియు పారిశ్రామికవేత్తలు పెద్ద పాత్రను పోషించాయి, తద్వారా ప్రజలను తప్పు సమాచారంతో తప్పుదారి పట్టించి, రాజకీయ మరియు వ్యాపార ప్రత్యర్థులపై మట్టి-స్లింగ్కు మీడియాను వాడతారు.

భూమి మరియు ఆస్తి - అధికారులు రాష్ట్ర ఆస్తిని దొంగిలించారని ఆరోపించబడింది. భారతదేశం అంతటా ఉన్న నగరాల్లో మరియు గ్రామాలలో మునిసిపల్ మరియు ఇతర ప్రభుత్వ అధికారులు, ఎన్నికైన రాజకీయ నాయకులు, న్యాయ అధికారులు, రియల్ ఎస్టేట్ డెవలపర్లు మరియు చట్టాన్ని అమలు చేసే అధికారులు, అక్రమ మార్గాల్లో భూమిని అభివృద్ధి చేసుకుని, అమ్ముతారు.

ప్రభుత్వ ఒప్పందాలు - ప్రభుత్వ నిధుల ప్రాజెక్టులలో అవినీతి వలన సంభవించిన సమస్యలు దేశవ్యాప్తంగా జరుగుతాయి. ప్రపంచ బ్యాంకు ప్రకారం, అవినీతి, చెడు పరిపాలన మరియు తక్కువ చెల్లింపులు చేత సహాయం కార్యక్రమాలు చుట్టుముట్టాయి. ఉదాహరణగా, పేదలకు మాత్రమే 40% ధాన్యం ఇవ్వడం నివేదిక లక్ష్యంగా చేరుకుంటుంది.

ప్రభుత్వ ఆసుపత్రులలో, అవినీతి ఔషధాల లభ్యత / నకలు చేయడం, ప్రవేశాన్ని పొందడం, వైద్యులు సంప్రదింపులు మరియు రోగ నిర్ధారణ సేవలను పొందడంతో సంబంధం కలిగి ఉంటుంది.

విశ్వవిద్యాలయాలు మరియు పాఠశాలలు - లంచం మరియు అవినీతి ప్రబలమైన విద్యాసంస్థలు, ధనవంతులైన తల్లిదండ్రులు పాఠశాలలకు ప్రవేశానికి లంచాలు చెల్లించటం, మరోసారి పాపం, పేద ప్రజలను వదిలిపేస్తారు.

9. చెత్త మరియు పరిశుభ్రత

'చెత్త ఉపఖండం' - ఈ విధంగా భారత ఉపఖండం తరచుగా స్థానిక ప్రెస్లో ప్రస్తావించబడింది. ఇది ఏవిధమైన ఆశ్చర్యమేమీ కాదు: భారతీయ నగరాల్లో ప్రతిచోటా ప్రత్యేకించి పేద పొరుగు ప్రాంతాలు - ప్రాంతాలు, వీధులు మరియు చతురస్రాలు, ప్లాస్టిక్ బాక్సులను మరియు ప్లాస్టిక్ సంచులు, ముదురు రంగు ప్యాకేజింగ్ మరియు ఆహార వ్యర్థాలు, పాత వార్తాపత్రికలు మరియు కార్డ్బోర్డ్ పెట్టెలు ఉన్నాయి.

కానీ వ్యర్థాలు కేవలం నగరాల్లో కూడలేదు. భవిష్యత్తులో పురావస్తు శాస్త్రవేత్తలు ప్రపంచంలోనే అతిపెద్ద ప్రజాస్వామ్యం యొక్క నివాసితులు తినే అలవాట్లు ఏవిధంగా అభివృద్ధి చెందుతాయో దిగువ ప్రాంతానికి చేరుకోవడానికి స్థానిక రహదారులు ఒక రోజు అనుమతిస్తుంది.

వివిధ రకాలైన కుకీలు, సర్వవ్యాప్తి ప్లాస్టిక్ సీసాలు, తియ్యటి గింజలు, చిప్స్ మరియు చిప్స్ యొక్క కార్న్యుపియా కలిగి ఉన్న ప్లాస్టిక్ సంచులను అన్ని రకాలైన ప్యాకేజీలు - అన్నింటిని తరచూ ప్రయాణంలో, 'అలంకార' రహదారి పళ్లెలు మరియు రైల్వే పోత.

అయినప్పటికీ, మంచి జిల్లాలు అని పిలవబడే వ్యర్థాలలో ఇంకా వ్యర్థాలు ఉన్నాయి. ఇది సాంప్రదాయ కుల వృత్తులు, వ్యర్థాల కలెక్టర్లు, రాగ్-పికర్స్ మరియు క్లీనర్ల ప్రతినిధిచే చేయబడుతుంది, వీరిలో వ్యర్థ పర్వతాలు ఆదాయం మూలం మరియు స్థానిక ప్రమాణాల ద్వారా గణనీయంగా ఉంటాయి.

వ్యర్థ కాగితం, ఫెర్రస్ మరియు ఫెర్రస్ కాని లోహాలు, గాజు, మరియు కడిగిన మరియు మద్యం చేసే పాత బట్టలు మరియు చెత్తలు: చెత్త క్రమబద్ధీకరించబడింది మరియు వేసాడు. పునరుపయోగించబడే ఏదైనా తిరిగి విక్రయించబడుతుంది. కానీ వ్యర్థాల కలెక్టర్లు కూడా తిరిగి ఉపయోగించబడవు, తరచూ పేద పొరుగు ప్రాంతాల వీధుల్లో మళ్లీ విసిరివేస్తారు, అక్కడ అది సంవత్సరాలుగా వేడిగా ఉన్న దక్షిణ సూర్యునిలో, ఒక ఏకరూప బూడిద-గోధుమ రంగు గుజ్జుగా మారుతుంది.

వ్యర్థాల దాడి

న్యూఢిల్లీ, దేశం యొక్క రాజధాని ముఖ్యంగా 'దూకుడు వ్యర్థాల' ద్వారా ప్రభావితమవుతుంది. దౌత్య కార్యాలయాల కాలనీల్లో ఒకటి దౌత్య త్రైమాసిక మధ్యలో ఉంది, క్రమబద్ధీకరించిన wastepaper ప్యాక్లు మరియు దూరంగా నుండి కనిపించే కాగితాలు పూర్తి పిరమిడ్లు పిరమిడ్లు, గొప్పగా ఆశ్చర్యం దౌత్య మిషన్లు మరియు రాయబారి విల్లాస్ అతిథులు. రాగ్-పికర్స్ యొక్క కులం చాలా కాలం క్రితం ఇక్కడ స్థిరపడింది - అన్ని వైపులా విస్తరించి ఉన్న దౌత్యపరమైన త్రైమాసికం ముందు చాలా కాలం. నగర అధికారులు అలాంటి 'దౌత్య' పొరుగువారిని పునఃప్రారంభించడానికి అనేక సార్లు ప్రయత్నించారు, కానీ 'వేస్ట్ త్రైమాసిక' నివాసితులు నిలకడగా అడ్డుకోవడం మరియు వదిలిపెట్టకూడదు.

గణాంకాలు ఆశ్చర్యకరం: అధికారిక మరియు అనధికారిక నగరం డంప్స్ ప్రతి రోజు 10,000 టన్నుల వ్యర్థాలను కలపడం. రోజువారీ 2,300 ట్రక్కులు అంటే ప్రతిరోజు జర్నలిస్టులు అంచనా వేస్తున్నారు. ఏదేమైనా, జనాభాతో పాటు వ్యర్థాల పరిమాణం పెరిగిపోయింది మరియు 2025 నాటికి, రోజువారీ వ్యర్థాల పరిమాణం 4,700 ట్రక్కుల బరువుకు చేరుకుందని అంచనా.

ఒక భారతీయ పాత్రికేయుడు ఒకసారి ఈ వ్యాసం రచయితకు చెప్పాడు, సాంప్రదాయకంగా, భారతదేశంలో చెత్తను వీధిలో (ఒకసారి అనేక యురోపెయన్ నగరాల్లో ఉన్నది) విసిరివేయబడింది, మరియు వేడి భారతీయ సూర్యుడు దానిని దుమ్ములోకి పొడిచేస్తుంది. కానీ, ఆధునిక ప్లాస్టిక్స్, ప్యాకేజింగ్ మరియు కార్డ్బోర్డ్ల ఆగమనంతో ఈ 'చెత్త పారవేయడం వ్యవస్థ' ఇకపై పనిచేయదు. ఇంకా సంప్రదాయం మిగిలి ఉంది. ఈ రోజు వరకు, అనేక భారతీయ నగరాల్లో, మీరు నిలబడి ఉన్న ప్రదేశాల్లో చెత్తను త్రోసిపుచ్చేందుకు లేదా నిరసనకారుల యొక్క ఏవైనా సిగ్గుపడకుండా మీ నుండి ఉపశమనం కలిగించడానికి ఇది అపకీర్తిగా పరిగణించబడదు. వేస్ట్ తరచుగా నదులు లోకి కురిపించింది ఉంది. ఉదాహరణకు, ఢిల్లీ, యమునా నదిలో ఉంది, హిందువులు పవిత్రంగా భావిస్తారు, కానీ నది ఒడ్డుకు చేరుకోవడం కూడా ఒక అసహ్యకరమైన అనుభవమే - 'పవిత్ర జలాల' పాత గట్టర్ వంటి వాసన. బ్యాక్టీరియా తప్ప, ఏదీ ఈ నదిలో నివసించలేదు.

సమస్య కేవలం ఒక నిర్దిష్ట కుటుంబం యొక్క శ్రేయస్సు కాదు లేదా దాని విద్య స్థాయి. సంపన్న పొరుగువారి నివాసితులు చెత్త కలెక్టర్లు తమ ముందు తలుపు నుండి చెత్త డబ్బాలను లేదా సంచులను తీయడానికి కూడా వేచి ఉండకూడదు. ధనవంతులైన పౌరులు బ్యాక్స్ట్రీట్లలో చెత్తను విసరటానికి ఒక సేవకుడును పంపిస్తారు.

ఏదేమైనా, సమస్య స్పష్టంగా, భారతీయుల అలవాట్లతో మాత్రమే కాదు, సాంప్రదాయ కుల వ్యవస్థ ఆధారంగా దేశం యొక్క వ్యర్థాలను శుభ్రపరిచే పాత పద్ధతితో మాత్రమే ఉంటుంది. చాలామంది భారతీయ నగరాలకు ప్రతి ఇంటి నుండి వ్యర్థాల సేకరణ మరియు పారవేయడం ఆధునిక కేంద్రీకృత వ్యవస్థ లేదు. ఉదాహరణకు ఢిల్లీలో, చెత్త మొత్తం ప్రాంతం యొక్క 25% నుండి మాత్రమే సేకరించబడుతుంది. అధికార పనులకు ప్యాకేజీలను లాగడం సుదీర్ఘ పర్యటన. అందువల్ల, ఏ ఖాళీగా ఉన్న లేదా నిషేధిత ప్రాంగణం పొరుగు జిల్లాల నివాసితులు ఒక పల్లపు లోకి మారింది ఆశ్చర్యపోనవసరం లేదు.

అయినప్పటికీ, సేకరిస్తున్న వేస్ట్తో కూడా సమస్య ఉంది. రాజధాని సమీపంలోని నాలుగు అతిపెద్ద పల్లపు ప్రాంతాలలో మూడు ఇప్పటికే సామర్థ్యం దాటి పోయాయి మరియు మూసివేయవలసి ఉంది. కానీ భారతదేశంలో కొత్త పల్లపు ప్రదేశాలకు ఎటువంటి ఖాళీ లేదు, ఇది ఇప్పటికే జనాభాలో ఉంది.

ఈ సమస్య న్యూఢిల్లీకి ప్రత్యేకమైనది కాదు. ఉదాహరణకు, ముంబైలో, వ్యర్థ పర్వతాలు చాలా పెద్దవిగా ఉన్నాయి, నిండిపోయిన శివారు ఇప్పుడు సంజయ్ గాంధీ రిజర్వ్ పక్కింటి నుండి చిరుతపులుల ద్వారా తరచూ వస్తాయి - పిల్లి పిల్లులు ఆహారాన్ని వెదుకుతూ, సమీపంలోని నివసించే ప్రజలకు బెదిరింపును కలిగిస్తాయి. అదనంగా, 'భారతదేశ ఆర్థిక రాజధాని' లో గాలి చాలా చెత్తగా ఉంది, ఎందుకంటే కనీసం చెత్తను నాశనం చేయటం.

దేశంలోని దక్షిణాన బెంగళూరు నగరం (కొన్నిసార్లు ఇండియన్ సిలికాన్ వ్యాలీ అని పిలుస్తారు), దాని కంప్యూటర్ సాఫ్ట్ వేర్, ఎలక్ట్రానిక్స్ మరియు ఇంటర్నెట్ టెక్నాలజీలతో పాటు కొత్త సాంకేతిక పరిజ్ఞానాల రాజధాని కూడా రోజువారీ 3,000-4,000 టన్నుల వ్యర్థాలను ఉత్పత్తి చేస్తుంది. ఈ వృద్ధి చెందుతున్న నగరంలో వ్యర్థాలను నిల్వ చేయడానికి స్థల సమస్య తీవ్రమైనది ఎందుకంటే కళాకారుడు నికోలస్ రోరిచ్ కుమారుడు, స్వెటోస్లావ్ రోరిచ్ స్థాపించిన తటాగుని ఎస్టేట్ శివార్లలో ఉన్న ప్రభుత్వం ఆదేశించిన భూభాగం, మరియు అతని భార్య మరియు భారతీయ నటుడు , దేవిక రాణి. స్వెటోస్లావ్ రోరిచ్ ఎస్టేట్లో మ్యూజియం ఏర్పాటు చేయాలని భావించారు, అయితే కొన్ని స్థానిక రాజకీయవేత్తలు 450 ఎకరాల మేయర్ పార్కును ల్యాండ్ఫిల్గా ఉపయోగించాలని నిర్ణయించుకున్నారు. రష్యన్ ఎంబసీ మరియు భారత ప్రజల ప్రయత్నాలకు ధన్యవాదాలు, మ్యూజియం ఈ ప్రయత్నం నుండి పోరాడటానికి నిర్వహించేది.

ప్రపంచంలోని అతిపెద్ద ప్రజాస్వామ్య ప్రతి పౌరుడు వారి వయస్సు మరియు సంపదపై ఆధారపడి ప్రతిరోజు 200 నుండి 600 గ్రాముల చెత్తను ఉత్పత్తి చేస్తుంది. ఈ వ్యర్థ పదార్థం పల్లపు పడవలు, పట్టణ బ్యాక్ స్ట్రీట్స్, మరియు రహదారుల మరియు రైల్వే లైన్లతో పాటు పడటం, నగరంలో మరియు చుట్టూ చెల్లాచెదురుగా ఉన్న అన్ని చెత్తలను సేకరించి శుభ్రపరిచే అసంభవం గురించి పురపాలక సంఘాల నుండి ఫిర్యాదులకు కారణమవుతుంది.

పర్యావరణవేత్తలు SOS సిగ్నల్సు పంపుతున్నారని అధికారులు ఫిర్యాదు చేస్తున్నప్పటికీ, భారతీయ నగరాల్లో ఇప్పటికే అనారోగ్యంతో బాధపడే మరియు అనారోగ్య పరిస్థితిని మెరుగుపర్చడానికి అధోకరణం చెందని వ్యర్థాలు ఉపయోగపడవు. మరియు ఈ పోతే, చెత్త ప్రజలు స్థానభ్రంశం ప్రారంభమవుతుంది.

బూరర్స్ తో స్టార్స్

"ఈ సంఖ్య అతిశయోక్తి కాదు. వివిధ వనరుల ప్రకారం, భారతదేశంలోని నగరాలు ప్రతిరోజు 100,000 టన్నుల ఘన వ్యర్థాలను ఉత్పత్తి చేస్తాయి. వ్యర్థాల టన్నుకు ప్రభుత్వం 500 నుండి 1500 రూపాయల వరకు వ్యయం అవుతుంది: 60-70 శాతం చెత్త సేకరణపై ఖర్చు చేయబడుతుంది, రవాణాపై 30 శాతం వరకు, మిగిలినవి కేవలం 5 శాతం మాత్రమే రీసైక్లింగ్లో ఖర్చు చేయబడుతున్నాయి "అని వ్లాదిమిర్ ఇవాషిన్ , మాస్కో స్టేట్ యూనివర్శిటీలో సెంటర్ ఫర్ ఇండొలాజికల్ స్టడీస్లో నిపుణుడు, BRICS బిజినెస్ మ్యాగజైన్కు ఇచ్చిన ముఖాముఖిలో.

వ్యర్థం చాలా మండించి లేదా ఖననం, ఇవాషిన్ చెప్పారు. అందువల్ల, ఈ జనాభాలో ఉన్న దేశంలో పల్లపు ప్రదేశాలకు స్థలాన్ని గుర్తించాల్సిన అవసరం ఎంతగానో ఆశ్చర్యం కలిగించదు. అదనంగా, చెత్తకు వ్యతిరేకంగా పెద్ద ఎత్తున ప్రచారం భారతీయుల వైఖరిలో వ్యర్థ మరియు శుభ్రమైన వీధుల పట్ల ఒక తీవ్రమైన మార్పు అవసరమవుతుంది.

10. ప్లాస్టిక్స్ కాలుష్యం

మా కార్లు మరియు బస్సులలో మరియు మా ఫోన్లు మరియు కార్యాలయాలలో, ప్రతిచోటా, మా పర్సులు, మా భోజన పట్టికలు మరియు వంటశాలలలో ఒక బిట్ ప్లాస్టిక్ ఉంది. ప్లాస్టిక్స్ లేని ప్రపంచం ఊహించడము దాదాపు అసాధ్యం.

ప్లాస్టిక్ సంచులు మరియు ప్యాకేజీల పైన ఊపిరివేసిన హెచ్చరికను మేము ఎల్లప్పుడూ ఎప్పటికప్పుడు తీసుకోవాలి. కానీ మేము గ్రహంతో జాగ్రత్త వహించలేదు. 8.3 బిలియన్ టన్నుల ప్లాస్టిక్ ఉత్పత్తిలో, 6.3 బిలియన్ టన్నులు విస్మరించబడ్డాయి. ప్రతి సంవత్సరం దాదాపు 13 మిలియన్ టన్నుల ప్లాస్టిక్ వ్యర్థాలను మహాసముద్రాలకు చేర్చారు. వారి మన్నిక కారణంగా, ప్లాస్టిక్స్ విచ్ఛిన్నం చేయదు.

"ఒక ప్లాస్టిక్ సీసా 450-1000 సంవత్సరాల మధ్యలో కుళ్ళిపోతుంది," అని పర్యావరణ మంత్రి హర్ష్ వర్ధన్ వివరించారు.

ప్లాస్టిక్ ఉత్పత్తిలో పెరుగుదల చాలావరకు ఒకే ఉపయోగం లేదా పునర్వినియోగపరచదగిన అనువర్తనాలచే నడుపబడుతోంది.

ఉపయోగించిన దాదాపు 50% ప్లాస్టిక్స్ సీసాలు, ప్లాస్టిక్ సంచులు, ప్యాకేజింగ్, స్ట్రాస్, స్టైరర్స్, స్పూన్లు మరియు ఫోర్క్స్ వంటి ఏకైక ఉపయోగ ఉత్పత్తులను కలిగి ఉంటాయి. ప్రపంచవ్యాప్తంగా, ప్రతి మిలియన్ ప్లాస్టిక్ డ్రింకింగ్ సీసాలు ప్రతి నిమిషం కొనుగోలు చేయబడతాయి. ప్రతి సంవత్సరం మేము 5 ట్రిలియన్ వాడిపారేసే ప్లాస్టిక్ సంచులను ఉపయోగిస్తాము.

భారతదేశంలో, మొత్తం ప్లాస్టిక్ వినియోగంలో 80% వ్యర్థాలుగా విస్మరించబడుతున్నాయి మరియు దేశంలో 25, 940 టన్నుల ప్లాస్టిక్ వ్యర్థాలను రోజువారీ ఉత్పత్తి చేస్తోందని అధికారిక గణాంకాలు చెబుతున్నాయి. కనీసం 40% ఈ వ్యర్థాలను నిర్మూలించలేదు.

సంస్థలచే దృఢమైన ప్లాస్టిక్ ప్యాకేజింగ్ యొక్క రీసైక్లింగ్ను పెంచడానికి ఒక తీవ్ర ప్రయత్నం ఉంది. కానీ సంచులు, మిఠాయి రేపర్లు, పొగాకు మరియు పాన్ మసాలా సాసేజ్లు, సబ్బు చుట్టిన మరియు షాంపూ సాసేజ్లు వంటి ఇతర ఏకైక ఉపయోగం ప్లాస్టిక్లు చాలా కష్టంగా ఉంటాయి లేదా సేకరించేందుకు తగినంత లాభదాయకంగా లేవు. ఈ ప్లాస్టిక్ వస్తువులను పశువులు, అనధికారిక చెత్త డంప్స్, లేదా రహదారి అడ్డాలను గుర్తించకుండా వదిలేయడానికి వారి మార్గాన్ని కనుగొంటారు.

చివరకు, ఈ ఏకైక-ఉపయోగ ప్లాస్టిక్ వస్తువులు నదులు, ఇతర నీటి వనరులు మరియు మహాసముద్రాలను అడ్డుకుంటాయి. వారు జంతువులచే వినియోగిస్తారు, మరియు తరచూ మన ఆహార వ్యవస్థలో తమ మార్గాన్ని కనుగొంటారు.

ఈ ఏడాది ఫిబ్రవరిలో, పాట్నాలోని బీహార్ వెటర్నరీ కాలేజీలోకి తెచ్చిన ఆరు సంవత్సరాల వయస్సు గల ఆవు మీద పనిచేసే పశువైద్యులు 80 కిలోల ప్లాస్టిక్ను దాని కడుపు నుండి తొలగించారు. ఇది జంతువు యొక్క కడుపు నుండి వైద్యులు పాలిథిన్ను తొలగి 0 చినప్పటికీ మొదటి సారి కాకపోయినా ఒక్కొక్కటి 80 కిలోగ్రాములు. ఒక జంతువు యొక్క కడుపు నుండి వైద్యులు పాలిథిన్ను తొలిసారి తొలగించినప్పటికీ, ఒకే ఒక్క జంతువు నుండి 80 కిలోల వరకు అది రికార్డు అయ్యింది.

11.చాలా ప్రజా సెలవుదినాలు తక్కువ ఉత్పాదకత కారణంగా

సాంస్కృతికంగా వైవిధ్యమైన, ఉత్సాహభరితమైన సమాజంగా భారతదేశంలోవివిధ సెలవులు మరియు పండుగలు జరుపుకుంటాయి. ఇది ప్రజా సెలవుదినాలకు వచ్చినప్పుడు, భారతదేశం రెండు ప్రపంచ రికార్డులను కలిగి ఉంది, ఇది వ్యాపార దృక్పథం లేకుండా చేయగలిగేది. మొదటిది, ఇది ప్రపంచములో (సంవత్సరానికి 20 కన్నా ఎక్కువ) ఉంది, మరియు రెండవది, ప్రతి రాష్ట్రం మరియు యూనియన్ భూభాగం దాని సొంత స్థానిక సెలవుదినము (లు) కలిగి ఉంది. భారతదేశంలో కేవలం మూడు జాతీయ ప్రజా సెలవుదినాలు మాత్రమే ఉన్నాయి, మిగిలినవి ప్రాంతీయవి.

అధిక ప్రజా సెలవుదినాలు ఆర్థిక వ్యవస్థ మరియు ఆర్థిక వ్యవస్థను దెబ్బతీశాయి. ఈ సెలవులు "సహేతుకమైన పరిమితి" ను అధిగమించినప్పుడు, దేశం యొక్క ఉత్పాదకత ప్రతికూలంగా రాజీ పడవచ్చు. అంతరాయమైన మరియు అనూహ్యమైన సెలవులు దేశ ఆర్థిక మరియు మూలధన మార్కెట్లను ప్రపంచ ధోరణులతో కలుగజేసే ప్రయత్నాలకు నష్టం కలిగించవచ్చని కూడా తరచుగా అర్థం చేసుకోలేదు. భారతదేశంలో స్థానికంగా లేదా సుదూరంగా ఉన్న ఏ కంపెనీ అయినా, సెలవులు ఎటువంటి

ప్రభావం చూపుతున్నాయి. ఈ సవాళ్లు ప్రత్యేకమైన ఐటి లేదా బిజినెస్ ప్రాసెస్లతో ఉన్న కంపెనీలకు ప్రత్యేకంగా ఉంటాయి, వారు వారి భారతీయ సహచరులతో రిమోట్గా పని చేస్తారు, లేదా అంతర్జాతీయ వ్యాపార సమావేశాలకు ముఖాముఖిని కలుస్తారు.

SLAs (సేవా స్థాయి ఒప్పందాలు) సంవత్సరం పొడవునా సేవకు హామీ ఇవ్వగలవు, కానీ వ్యక్తులకు కాదు, అంటే మీ ముఖ్య వనరులు మీరు భావించినప్పుడు అందుబాటులో ఉండకపోవచ్చు. సెలవుదినాలు మరియు సాధారణ వారాంతాల్లో సహేతుకమైన సమితితో, ఆధునిక బ్యాంకింగ్తో కొంత నెమ్మదిగా నెమ్మదిగా ఉంటే, పేస్ని ఉంచడానికి ఇది సహించదగినది కావచ్చు. కానీ అసంభవం మరియు పెద్ద సంఖ్యలో ప్రజా సెలవుదినాలు మరియు శ్రామిక సెలవుదినాలు కలిగిన దేశంలో, దేశ ఆర్థిక వృద్ధిని అరికట్టవచ్చు.

భారతీయ సెలవులు పని ప్రవాహానికి అడ్డుగా కనిపిస్తాయి. వారు ఎలా ఉన్నారో, వారు ఎలా గమనించారు మరియు వారు సాంస్కృతికంగా సూచించేది ఏమిటంటే చాలా తక్కువ ఆసక్తి ఉంది. భారతీయ హాలిడే క్యాలెండర్ల ఖచ్చితమైన పరిజ్ఞానం మరియు ఈ క్యాలెండర్ల చుట్టూ భారతదేశంతో కలిసి పనిచేయడం కోసం ఇది చాలా అరుదు. ఇక్కడ పాయింట్ మీరు ప్రాంతీయంగా ఆలోచించడం కలిగి ఉంది. మీరు భారతదేశంలో నాలుగు వేర్వేరు నగరాలతో వ్యవహరించినట్లయితే, ఒక్కొక్క రాష్ట్రంలో వేర్వేరు రాష్ట్రాలలో, సెలవు దినాల్లో కొంచెం వ్యత్యాసాలు ఉంటాయి. ప్రత్యేకమైన సెలవు దినాల్లో ప్రైవేటు కంపెనీలు గణనీయమైన అక్షాంశం కలిగివుండటం వలన, మీరు వేర్వేరు కంపెనీల సెలవు జాబితాలు ఏమిటో తెలుసుకోవాలి.

రిటైల్, వినోదం, ప్రయాణం, పర్యాటక రంగం వంటి కొన్ని రంగాల్లో భారత్లో ఇటువంటి సందర్భాల్లో వృద్ధి చెందుతోంది. ఇంకొక మాటలో చెప్పాలంటే, దుకాణానికి ఎక్కువ సమయం ఇవ్వడం ఖర్చులను పెంచుతుంది మరియు పెరుగుదల సానుకూల ప్రభావాన్ని కలిగి ఉంటుంది. Dusherra, Id, దీపావళి మరియు క్రిస్మస్ వంటి పండుగలు ప్రతి సంవత్సరం అమ్మకాలు ఆదాయంలో బిలియన్ డాలర్ల రూపాయలను ఉత్పత్తి చేస్తాయి.

భారతదేశం చాలా వైవిధ్యపూరితమైన దేశం, మరియు వైవిధ్యం కార్యాలయంలో నుండి మార్కెట్ వరకు అనేక అవకాశాలను అందిస్తుంది. అయితే, ఇది సవాళ్లను కూడా అందిస్తుంది. మతం మరియు కార్యాలయాలు ఎక్కువగా పెనవేసుకుపోతున్నాయి. ఎక్కువమంది కార్మికులు మతసంబంధమైన విశ్వాసాలను పాటించటానికి పని దినాలలో సెలవుదినాలు మరియు సమయాలను జరుపుకోవడానికి రోజువారీ కార్యాలయంలో తమ మత విశ్వాసాలు మరియు ఆచారాలను ఆశిస్తారు. ప్రపంచవ్యాప్తంగా, ఈ వసతి దీర్ఘకాలం సాధారణం. చాలా దేశాల్లో దేశంలోని జీవితంలోని అనేక కోణాలలో ప్రతిబింబించే సాధనలతో ఆధిపత్య మతంతో జనాభాలు ఉన్నాయి, వీటిలో కార్యాలయాలు, ప్రజా సెలవుదినాలు మరియు సామాజిక విలువలు ఉన్నాయి.

సామాన్యంగా, సెలవుదినాలు ముఖ్యమైనవి, అయితే సూక్ష్మ ఆర్థిక స్థాయిలో ఉన్న స్థూల ఆర్థిక స్థాయి వంటివి అంత ముఖ్యమైనవి కావు. వ్యాపార రోజులు నష్టాన్ని తగ్గించడం GDP కు గణనీయంగా జోడిస్తుంది, వ్యాపారం కోసం స్థిరమైన పర్యావరణాన్ని అందిస్తుంది, మరియు ముఖ్యంగా, ఒక సెలవు దినానికి మిస్ అయిన అదనపు రోజు ఆదాయం, పేద

సంపాదనకు సహాయపడుతుంది.

12. ఇండియన్ ఎడ్యుకేషన్ సంక్షోభం

CBSE ఫలితాలు ముగిసింది మరియు విద్యార్థులు విశ్వవిద్యాలయ విద్య కోసం droves లో నమోదు చేస్తారు. పిల్లలు వారి జీవిత ప్రయాణంలో తదుపరి అధ్యాయం బయలుదేరడానికి ఉత్తేజపరిచే సమయంలో, ఇది ముఖ్యమైన గిరాకీ-సరఫరా అసమతుల్యత కారణంగా, ఇది కూడా చింతన మరియు ఒత్తిడితో కూడిన వ్యాయామం, మరియు భారతదేశ ఉన్నత విద్యాసంస్థల్లో టాప్ 100 QS ర్యాంకింగ్స్. అసాధారణమైన ఆప్టిట్యూడ్తో ఉన్న విద్యార్థులకు ఇది ఒక ప్రధాన నిరాశగా ఉంటుంది. భారతదేశం యొక్క పరిమాణం మరియు ఆశించిన దేశం కోసం, ఇది ఒక పెద్ద వైఫల్యం.

ఈ రంగం వైపు ఏడు దశాబ్దాల పద్ధతిలో భారతదేశపు విద్యా సంక్షోభానికి కారణాలు ఉన్నాయి. పరిశోధన మా సంస్కృతిలో ఎంబెడెడ్ చేయబడలేదు మరియు విద్య బోధనతో పోల్చబడింది. పర్యవసానంగా, మా విధానం స్థిరమైన మరియు టుకీస్థా ఉండేది మరియు పాఠశాలకు ఎంతమందికి వెళ్లారో మాత్రమే దృష్టి కేంద్రీకరించింది.

జాతీయ స్థాయిలో, ఇది ఒక చెడ్డ అంశం కాదు. మేము పిల్లలను విద్యకు నిరాకరిస్తాం మరియు అనేకమంది బాల కార్మికులుగా మారతారు. 2009 లో RTE చట్టాన్ని అమలు చేయటంతో, 260 మిలియన్ల మంది పిల్లలు నేడు భారతదేశంలో పాఠశాలకు హాజరు చేస్తారు, ఇది ప్రపంచంలోని అతిపెద్ద పాఠశాల వ్యవస్థగా ఉంది. దాదాపు 1.5 మిలియన్ల పాఠశాలలు ప్రభుత్వంచే నిర్వహించబడుతున్నాయి. విద్య మార్కెట్ ప్రస్తుతం $ 100 బిలియన్ల విలువైనది మరియు 2020 నాటికి రెండింతలు చేయబడుతుంది. ఇది ఆకట్టుకుంటుంది.

కానీ భారతదేశానికి విద్య అవసరం మాత్రమే కాదు, నాణ్యమైన విద్యకు హక్కు. ఒక ప్రతిష్టాత్మక భారతీయ పత్రికలో కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం ఒక అవాంతర నివేదిక నిర్వహించిన ప్రకారం, మా ఇంజనీరింగ్ గ్రాడ్యుయేట్లలో కేవలం ఏడు శాతం మంది మాత్రమే ఉద్యోగులయ్యారు.

విద్యా వ్యవస్థ గణనీయమైన స్థాయిలో తిరిగి రాకపోతే, వాస్తవానికి, మారేలా చేయకపోతే, మన యువ జనాభా యొక్క భవిష్యత్తు అవకాశాలను దెబ్బతీస్తుంది మరియు తద్వారా మన జనాభా డివిడెండ్ను కోల్పోతుంది. ఇది మన విద్యా వ్యవస్థలో చాలా DNA ను లోపలి నుండి మారుస్తుంది. ప్రభుత్వం ఈ మరియు గత కొన్ని నెలలలో గుర్తించి, ఒక నూతన విద్యా విధానం యొక్క ఆకృతులతో సహా అనేక కార్యక్రమాలు చర్చలో ఉన్నాయి.

దురదృష్టవశాత్తూ విశ్వసనీయమైన సంశయవాదం ఉంది, భారత్ ఏ విధంగా నిలకడగా బడ్జెట్ కేటాయింపులు లేకుండా మరియు ఏది వ్యవస్థను స్పష్టంగా అర్థం చేసుకోకుండా ఖచ్చితంగా ప్రతిష్టాత్మక కార్యక్రమాలను సాధించగలదు.

సరైందే, సమస్య యొక్క పరిమాణ పరిమాణం భయపెట్టడం. గత దశాబ్దాలుగా, మేము ఉష్ట్రపక్షి లాంటి స్వీయ-మాయతో పాటు మళ్లించాము. మేము విజ్ఞాన ఆర్థిక వ్యవస్థ యొక్క మారుతున్న విద్యా అవసరాలకు ప్రమాద-విముఖత మరియు అంధత్వం కలిగి ఉన్నాము. మా పాఠశాలల్లో ఎక్కువమంది ప్రాథమిక సౌకర్యాలు మాత్రమే కాకుండా ఉపాధ్యాయులను కలిగి ఉన్నారు. ఉపాధ్యాయులు ఎక్కడ లభిస్తారో, మెజారిటీ ఎక్కువగా విస్తరించబడి, తక్కువ అర్హత కలిగిన వారు. మా గ్రాడ్యుయేట్లు నియమించదగినవి లేవు.

ఒక దేశం యొక్క భవిష్యత్తు దాని విద్యా వ్యవస్థ ద్వారా నకిలీ ఉంది. విఫలమైన వ్యవస్థ దుర్భరమైన భవిష్యత్తులో ఉంటుంది. మార్కెట్ వాటా విషయంలో చాలా తక్కువ స్థాయిలో ఉన్నప్పటికీ మేము ఇదే ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కొంటున్నాము ఎందుకంటే మా విద్యాసంస్థల్లో అధిక భాగం ప్రభుత్వ-యాజమాన్యం మరియు పనిచేసేది. కానీ కనుమరుగవుతుంది నిజమైన మరియు విశ్వసనీయ ముప్పు.

మేము అడిగే ప్రశ్న విద్య యొక్క ఉద్దేశ్యం ఏమిటి? వేరొక మాటలో చెప్పాలంటే, విద్య నుండి ఏమి సాధించాలనేది మేము ఆశిస్తున్నాము. ఇది వాస్తవానికి ఇద్దరు విషయాలలో ఒకటి: విద్యార్థి లేదా ఉపాధ్యాయుడు విద్యా వ్యవస్థకు కేంద్రం.

పురాతన కాలం నుండి, శిక్షా లేదా విద్యకు మన విధానం గురువు, గురు, శిష్యుడు లేదా శిష్యుడు మధ్య ఉన్న సంబంధం. శిక్షా సమాచారం అందించడం కాదు, అయితే అధ్యయనం మరియు అనుభవం సంవత్సరాల నుండి వచ్చిన లోతైన జ్ఞానం.

దురదృష్టవశాత్తు, ఇది మన విద్యా వ్యవస్థను తప్పనిసరిగా కల్పిస్తోందని నమ్ముతున్నాము! పర్యవసానంగా, చాలామంది ఉపాధ్యాయులు గురువు యొక్క మాంటిల్ను ధరించారు. వాస్తవానికి, పోలీసుల వంటి తరగతుల నడుపుతున్న క్రమశిక్షణా వారు ఉన్నారు.

ప్రపంచవ్యాప్తంగా, టెక్నాలజీ నిన్న గురువు భర్తీ చేసింది. పూర్వ శతాబ్దపు పద్ధతిని ఉపయోగించి ఆధునిక విద్యను ఇకపై అందించలేము. సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని ఆలింగనం చేసుకోవడం మరియు ఆలోచనలో విఘాతం కలిగించే మార్పు మన విద్యా విధానాన్ని పునరుద్ధరించడం చాలా కీలకమైంది.

కేవలం ఉంచండి, గురువు మాత్రమే పెన్సిల్ను పదును మరియు ప్రతి విద్యార్థిలో అంతర్లీన ప్రతిభను వెల్లడి చేయడానికి అనుమతిస్తుంది. ఉపాధ్యాయులు ఎలా బోధించాలో తెలియదు అని కాదు. వారు ఎందుకు బోధిస్తారో వారికి నిజంగా తెలియదు. ఉపాధ్యాయులు విద్యార్థులు వ్యవస్థకు కేంద్రం అని గుర్తించాల్సిన అవసరం ఉంది మరియు ఉపాధ్యాయుల వలె వారు కేవలం సులభతరం మరియు ఏదీ కాదు.

ఇది మన విద్యా వ్యవస్థను తిరిగి పొందడం కోసం క్లిష్టమైన ఒక మౌలిక దృక్పథ మార్పు అవసరం. మేము ఆలోచన యొక్క స్వతంత్రాన్ని స్వీకరించినప్పుడు మాత్రమే ఇది జరుగుతుంది. మేము అలా చేసినప్పుడు, ఉత్సుకతలను పెంపొందించుకుంటాము, అందువలన, సృజనాత్మకత. దీనిని సాధించడానికి, మన ఉపాధ్యాయులు విద్యను అభ్యసించాలి.

ప్రపంచ స్థాయి విద్యా వ్యవస్థలకు సైద్ధాంతిక దృష్టి లేదు, కానీ మార్కెట్ పూర్తిగా నడపబడుతున్నాయి. మార్కెట్ మాదిరిగా, వారు భవిష్యత్తును ముందస్తుగా ఎదుర్కోవడమే కాక నావిగేట్ చేయవలసిన అవసరం ఎంత ఉందో తెలుసుకుంటారు. భారతదేశం యొక్క భవిష్యత్తు అది అందించే విద్య నాణ్యత ద్వారా నిర్ణయించబడి ఉంటే, మనస్సులలో నాటకీయంగా మార్పు ఉంటుంది. HG వెల్స్ మాకు గుర్తుచేసిన: "నాగరికత విద్య మరియు విపత్తు మధ్య ఒక జాతి." మేము ఎక్కడికి వెళ్ళాలో ఎన్నుకున్నాము. సమస్య మేము సమయం అయిపోతున్నాం.

13. గ్రామీణాభివృద్ధి

భారతదేశం ఆర్థిక వ్యవస్థలో అధిక వృద్ధి రేటును నమోదు చేస్తుంది మరియు మా నగరాలు మరియు పట్టణ కేంద్రాలు సంపన్నమైన మార్కులను ప్రదర్శించడం ప్రారంభించాయి. అయినప్పటికీ, ఏకరీతి అభివృద్ధి లేదు, పట్టణ భారతదేశంతో కలిసి పని చేయలేని గ్రామీణ ప్రాంతాలు. మన 70 శాతం కంటే ఎక్కువ మంది గ్రామాల్లో నివసిస్తున్నారు, పేదల్లో 80 శాతం మంది గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో నివసిస్తున్నారు. ప్రజల యొక్క మూడింట రెండొంతుల మందికి ఆర్థిక వృద్ధి ప్రయోజనాలు అంతగా వదులుకోలేవు. అభివృద్ధి కనిపించే చిహ్నాలు మాకు గ్రామీణ ప్రాంతాల సమస్యలను మరచిపోకూడదు.

భారతదేశ ఆర్థిక వ్యవస్థ ప్రపంచంలోనే నాల్గవ అతిపెద్దది. కానీ అభివృద్ధి నమూనా ఏకరీతి కాదు. వ్యవసాయ, మౌలిక సదుపాయాల అభివృద్ధి, కమ్యూనిటీ, సామాజిక సేవలు, గ్రామీణాభివృద్ధి వంటి కీలక రంగాల్లో తయారీ, సేవలు, కమ్యూనికేషన్ రంగాల వృద్ధి రేటు గణనీయంగా మెరుగుపడింది.

గ్రామీణ ప్రజల అభివృద్ధి లేకుండా, దేశం అభివృద్ధి చెందడానికి ఎన్నటికీ క్లెయిమ్ చేయలేదు. ఇటీవల సంవత్సరాల్లో, వ్యవసాయ వృద్ధి తగ్గింది, అందువలన వ్యవసాయం, లాభదాయకత, పంటల కింద నికర విత్తన ప్రాంతం మరియు నీటిపారుదల కింద ఉన్న ప్రాంతం ఉన్నాయి. ఎకనామిక్ సర్వే 2006-2007 ప్రకారం, దాదాపు అన్ని పంటలలో యూనిట్ ప్రాంతంలో తక్కువ దిగుబడి ఒక సాధారణ లక్షణంగా మారింది.

గ్రామీణ భారతదేశం సంక్షోభంలో ఉంది. డాక్టర్ ఎం.ఎస్. స్వామినాథన్, ప్రముఖ వ్యవసాయ ఆర్థికవేత్త ఇలా అన్నాడు, "గ్రామీణ ఆర్థిక వ్యవస్థ కూలిపోవడంలో వ్యవసాయ సంక్షోభం దాని మూలాలను కలిగి ఉంది ... ఆస్తి తక్కువగా ఉన్న వలసలకి దారితీసే నిరుద్యోగం పెరుగుతోంది. కనీస మద్దతు ధర యంత్రాంగం ఎక్కువ సరకుల కోసం పనిచేయడం లేదు .. జీవనోపాధి భద్రతా వ్యవస్థ యొక్క ప్రతి స్థాయిలో పేదరికం నుండి లాభాలను సంపాదించడానికి ధోరణి ఉంది .. గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో ఏదో తప్పుగా ఉంది ... "

నేడు, వివిధ రకాలైన కష్టాల నేపథ్యంలో , దేశం యొక్క భాగాలలో ఉన్న రైతాంగం తీవ్ర చర్యలకు దారితీస్తుంది. ఊహించలేని వాతావరణ వైవిధ్యాలు, సాగు పెరుగుతున్న వ్యయం, మరియు పెరుగుతున్న రుణ భారం కలిగించే అసమర్థత కారణంగా నిరంతర పంట వైఫల్యాలు నిరాశకు దారితీసే అంశాలు. అటువంటి దృష్టాంతంలో, గ్రామీణ పునర్నిర్మాణం యొక్క సవాళ్లను ఎదుర్కోవడమనేది బలీయమైన మరియు ప్రాధాన్యమైన పని అవుతుంది.

వ్యవసాయం మన ఆర్థికవ్యవస్థకు ప్రధానమైనదిగా ఉంది, అది నిరుపయోగం కాకపోతే, స్తబ్దత నుండి రంగంను తొలగించటానికి సమగ్రమైన మరియు సమయ-పరిమిత కార్యక్రమము కలిగి ఉండటం చాలా అవసరం. పెద్ద నీటిపారుదల సౌకర్యాలు, మెరుగైన విత్తనాలు మరియు వ్యవసాయ ఉత్పాదకాలు మరియు సమర్థవంతమైన వ్యయాలలో ఎరువులు రైతులకు, ఫైనాన్స్ మరియు మౌలిక సదుపాయాల మరియు మార్కెటింగ్ సౌకర్యాలతో పాటు అందించబడతాయి. వ్యవసాయం ఒక ఆదాయం ఉత్పత్తి చేసే కార్యకలాపంగా మారింది మరియు రైతులు వాతావరణం, ఆర్థిక వనరులు మరియు మార్కెట్ల కష్టాలకు దూరంగా ఉండరాదు.

ఈ రంగంలో ఉత్పాదకత మరియు ఉపాధి అవకాశాలను పెంచడానికి, ప్రధానంగా భూ సంస్కరణల మీద ఆధారపడిన నిర్మాణాత్మక మార్పులను తీసుకురావాల్సిన అవసరం ఉంది, మద్దతు ధరలు మరియు చౌకగా ఇచ్చే క్రెడిట్ సదుపాయం వంటివి సమయానికి సహాయపడవు. అనుభవము చెల్లిస్తున్న పేదలను భూమికి అందుబాటులోకి తెచ్చేది వ్యతిరేకత కాదు. గ్రామీణ పెరుగుదల వ్యూహంలో, చిన్న కుటుంబం పొలాలు చైతన్యం ఒక ముఖ్యమైన పాత్ర పోషిస్తుంది.

గ్రామీణాభివృద్ధిలో సమస్యలు

భారతదేశంలో గ్రామీణ జనాభాలో 60-70% మంది ఆదిమ పరిస్థితుల్లో నివసిస్తున్నారు. ఈ క్షమాపణ రాష్ట్రము 60 సంవత్సరాల స్వాతంత్రం తరువాత కూడా ఉంది. అందువల్ల గ్రామీణాభివృద్ధి కార్యక్రమాలు ప్రస్తుత పరిస్థితిలో కూడా

అత్యవసరం. గ్రామీణ అభివృద్ధి కార్యక్రమాలలో చాలా అడ్డంకులు ఉన్నాయి

1. చాలా గ్రామాలలో విద్యుత్తు సరఫరా లేదు.

2. చాలా మంది గ్రామీణ ప్రజలు వంట, జీవన, వ్యవసాయ రంగాలు వంటి పద్ధతులను వాడుతున్నారు.

3. ఆదిమ వంటపు పొయ్యిని ఉపయోగించడం ద్వారా, 300,000 మంది మృతి / సంవత్సరం కాలుష్యం కారణంగా ప్రణాళికను తీసుకుంటుంది.

4. భారతదేశ జనాభాలో 54% 25 సంవత్సరాల కంటే తక్కువగా ఉంది మరియు చాలామంది గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో చాలా తక్కువ ఉపాధి అవకాశాలతో నివసిస్తున్నారు.

5. గ్రామీణ అభివృద్ధి కార్యక్రమంలో అక్షరాస్యత ప్రధాన సమస్య.

8. ప్రతి ఒక్కరూ నగరాలకు వెళ్లాలని కోరుకుంటున్నారు కాబట్టి గ్రామీణ ప్రజలు నిర్లక్ష్యం చేయబడ్డారు.

9. గ్రామీణాభివృద్ధికి ప్రైవేటీకరణ భావన ఉపయోగపడుతుంది, కానీ ప్రభుత్వం ఈ అంశంపై చాలా శ్రద్ధ చూపించదు.

10. విధాన నిర్ణేతలు, గ్రామీణ ప్రజల మెరుగైన కార్యక్రమాలను తయారుచేస్తారు, కానీ ఈ కార్యక్రమాలు అమలు చేయకపోతే అవి ఉపయోగంలో లేవు.

వెర్షన్ నిర్మించడానికి: కాంతవిభగ 122818